

DRUGA KNJIGA O CAREVIMA

KOJA SE ZOVE I ^ETVRTA KNJIGA O CAREVIMA

GLAVA 1

A po smrti Ahavovoj odmetnu{e se Moavci od Izrailja.

1:2 A Ohozija pade kroz re{etku iz gornje sobe svoje u Samariji, i razbole se; pa posla poslanike i re~e im: Idite, pitajte Velzevula boga akaronskog ho}u li ozdraviti od ove bolesti.

1:3 Ali an|eo Gospodnji re~e Iliji Tesvi}aninu: Ustani, iza|i na susret poslanicima cara samarijskog i reci im: Eda li nema Boga u Izrailju, te idete da pitate Velzevula boga u Akaronu?

1:4 A zato ovako veli Gospod: Ne}e{ se dignuti sa postelje na koju si legao, nego }e{ umreti. Potom otide Ilija.

1:5 A sluge se vrati{e k Ohoziji, i on im re~e: [to ste se vratili?

1:6 A oni mu reko{e: Srete nas jedan ~ovek, i re~e nam: Idite, vratite se k caru koji vas je poslao, i recite mu: Ovako veli Gospod: Eda li nema Boga u Izrailju, te {alje{ da pita{ Velzevula boga u Akaronu? Zato ne}e{ se dignuti s postelje na koju si legao, nego }e{ umreti.

1:7 A on im re~e: Kakav be{e na o~i taj ~ovek koji vas srete i to vam re~e?

1:8 A oni mu odgovori{e: Be{e sav kosmat i opasan ko`nim pojansom. A on re~e: To je Ilija Tesvi}anin.

1:9 Tada posla k njemu pedesetnika s njegovom pedeseticom; i on otide k njemu; i gle, on se|a{e navrh gore: i pedesetnik mu re~e: ^ove~e Bo`ji, car je zapovedio, si|i.

1:10 A Ilija odgovaraju}i re~e pedesetniku: Ako sam ~ovek Bo`ji, neka si|e oganj s neba i pro`dre tebe i tvoju pedeseticu. I si|e oganj s neba i pro`dre njega i njegovu pedeseticu.

1:11 Opet posla k njemu drugog pedesetnika s njegovom pedeseticom, koji progovori i re~e mu: ^ove~e Bo`ji, car je tako zapovedio, si|i br`e.

1:12 A Ilija odgovori i re~e im: Ako sam ~ovek Bo`ji, neka si|e oganj s neba i pro`dre tebe i tvoju pedeseticu. I si|e oganj Bo`ji s neba i pro`dre njega i njegovu pedeseticu.

1:13 Tada opet posla tre}eg pedesetnika s njegovom pedeseticom. A ovaj tre}i pedesetnik kad do|e, kle~e na kolena svoja pred Ilijom, i mole}i ga re~e mu: ^ove~e Bo`ji, da ti je draga du{a moja i du{a ove pedesetorice, sluga tvojih.

1:14 Eto, si{ao je oganj s neba i pro`drao prva dva pedesetnika s njihovom pedeseticom; ali sada da ti je draga du{a moja.

1:15 A an|eo Gospodnji re~e Iliji: Idi s njim, i ne boj ga se. I usta Ilija i otide s njim k caru.

1:16 I re~e mu: Ovako veli Gospod: zato {to si slao poslanike da pitaju Velzevula boga u Akaronu kao da nema Boga u Izrailju da bi Ga pitao, ne}e{ se dignuti s postelje na koju si legao, nego }e{ umreti.

1:17 I umre po re~i Gospodnjoj, koju re~e Ilija, a na njegovo se mesto zacari Joram, druge godine carovanja Jorama sina Josafatovog nad Judom, jer on nema sina.

1:18 A ostala dela Ohozijina {to je ~inio, nisu li zapisana u dnevniku careva Izrailjevih?

GLAVA 2

A kad Gospod htjede uzeti Iliju u vihoru na nebu, po|o{e Ilija i Jelisije iz Galgala.

2:2 I re~e Ilija Jelisiju: Ostani ti ovde, jer mene Gospod {alje do Vetilja. Ali Jelisije re~e: Tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, ne}u te ostaviti. I do|o{e u Vetilj.

2:3 Tada do|o{e k Jelisiju sinovi proro~ki koji behu u Vetilju i reko{e mu: Zna{ li da }e danas Gospod uzeti gospodara tvog od tebe? A on re~e: Znam, }utite.

2:4 Opet mu re~e Ilija: Jelisije, ostani ti tu, jer me Gospod {alje u Jerihon. A on re~e: Tako `iv bio Gospod i tako `iva bila du{a tvoja, ne}u te ostaviti. Tako do|o{e u Jerihon.

2:5 A sinovi proro~ki koji behu u Jerihonu pristupi{e k Jelisiju, i reko{e mu: Zna{ li da }e danas uzeti Gospod od tebe gospodara tvog? A on re~e: Znam, }utite.

2:6 Opet mu re~e Ilija: Ostani ti tu, jer me Gospod {alje na Jordan. A on re~e: Tako `iv bio Gospod i tako bila `iva tvoja du{a, ne}u te ostaviti. Tako otido{e obojica.

2:7 I pedeset ljudi izme|u sinova proro~kih otido{e i stado{e prema njima iz daleka, a oni obojica ustavi{e se kod Jordana.

2:8 I uze Ilija pla{t svoj, i saviv{i ga udari njim po vodi, a ona se rastupi tamo i amo, te pre|o{e obojica suvim.

2:9 A kad pre|o{e, re~e Ilija Jelisiju: I{ti {ta ho}e{ da ti u~inim, dokle se nisam uzeo od tebe. A Jelisije re~e: Da budu dva dela duha tvog u mene.

2:10 A on mu re~e: Zaiskao si te{ku stvar; ali ako me vidi{ kad se uzmem od tebe, bi}e ti tako; ako li ne vidi{, ne}e biti.

2:11 I kad i|ahu dalje razgovaraju}i se, gle, ognjena kola i ognjeni konji rastavi{e ih, i Ilija otide u vihoru na nebo.

2:12 A Jelisije vide}i to vika{e: O~e moj, o~e moj! Kola Izrailjeva i konjici njegovi! I ne vide ga vi{e; potom uze haljine svoje i razdre ih na dva komada.

2:13 I podi`e pla{t Ilijin, koji be{e spao s njega, i vrativ{i se stade na bregu jordanskom.

2:14 I uzev{i pla{t Ilijin, koji be{e spao s njega, udari po vodi i re~e: Gde je Gospod Bog Ilijin? A kad i on udari po vodi, rastupi se voda tamo i amo, i pre|e Jelisije.

2:15 A kad s druge strane vide{e sinovi proro~ki, koji behu u Jerihonu, reko{e: Po~inu duh Ilijin na Jelisiju. I sreto{e ga i pokloni{e mu se do zemlje.

2:16 I reko{e mu: Evo ima u sluga tvojih pedeset junaka, neka idu i tra`e tvog gospodara, da ga ne bude uzeo duh Gospodnji i bacio ga na kakvo brdo ili u kakav do. A on re~e: Ne {aljite.

2:17 Ali oni navaljivahu na nj dokle mu se ne dosadi, te re~e: Po{aljite. I posla{e pedeset ljudi koji ga tra`i{e tri dana, ali ne na|o{e.

2:18 I vrati{e se k njemu, a on be{e u Jerihonu, pa im re~e: Nisam li vam govorio da ne idete?

2:19 Tada gra|ani reko{e Jelisiju: Gle, dobro je `iveti u ovom gradu, kao {to gospodar na{ vidi; ali je voda zla i zemlja nerodna.

2:20 A on im re~e: Donesite mi nov kotao, i metnite u nj soli. I doneso{e mu.

2:21 A on iza|e na izvor i baci u nj so, govore}i: Ovako veli Gospod: Iscelih ovu vodu, da ne bude vi{e od nje smrti ni nerodnosti.

2:22 I voda posta zdrava do dana{njeg dana po re~i Jelisijevoj, koju izre~e.

2:23 Potom otide odande u Vetilj; i kad i|a{e putem, izi|o{e mala deca iz grada i rugahu mu se govore}i mu: Hodi, }elo! Hodi, }elo!

2:24 A Jelisije obazre se i vide}i ih prokle ih imenom Gospodnjim. Tada iza|o{e dve medvedice iz {ume, i rastrgo{e ~etrdeset i dvoje dece.

2:25 Odande otide na goru karmilsku, a odande se vrati u Samariju.

GLAVA 3

A Joram, sin Ahavov, zacari se nad Izrailjem u Samariji osamnaeste godine carovanja Josafatovog nad Judom, i carova dvanaest godina.

3:2 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, ali ne kao otac njegov i kao mati njegova, jer obori lik Valov koji be{e na~inio otac njegov.

3:3 Ali osta u gresima Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja, i ne odstupi od njih.

3:4 A Misa car moavski ima{e mnogo stoke, i dava{e caru Izrailjevom sto hiljada jaganjaca i sto hiljada ovnova pod runom.

3:5 Ali kad umre Ahav, odmetnu se car moavski od cara Izrailjevog.

3:6 A car Joram iza|e u to vreme iz Samarije i prebroja svega Izrailja.

3:7 I otide, te posla k Josafatu caru Judinom i poru~i mu: Car moavski odmetnu se od mene; ho}e{ li i}i sa mnom na vojsku na Moavce? A on re~e: Ho}u, ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao tvoji konji.

3:8 Iza toga re~e: A kojim }emo putem i}i? A on re~e: Preko pustinje edomske.

3:9 I tako iza|e car Izrailjev i car Judin i car edomski, i ido{e putem sedam dana, i ne be{e vode vojsci ni stoci, koja i|a{e za njima.

3:10 I re~e car Izrailjev: Jaoh! Dozva Gospod ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.

3:11 A Josafat re~e: Ima li tu koji prorok Gospodnji da upitamo Gospoda preko njega? A jedan izme|u sluga cara Izrailjevog odgovori i re~e: Ovde je Jelisije, sin Safatov, koji je Iliji polivao vodom ruke.

3:12 Tada re~e Josafatu: U njega je re~ Gospodnja: i otido{e k njemu car Izrailjev i Josafat i car edomski.

3:13 A Jelisije re~e caru Izrailjevom: [ta je meni do tebe? Idi ka prorocima oca svog i ka prorocima matere svoje. A car Izrailjev re~e mu: Ne, jer Gospod dozva ova tri cara da ih preda u ruke Moavcima.

3:14 A Jelisije re~e: Tako da je `iv Gospod nad vojskama, pred kojim stojim, da ne gledam na Josafata cara Judinog, ne bih mario za te niti bih te pogledao.

3:15 Nego sada dovedite mi guda-a. I kad guda-gu|a{e, do|e ruka Gospodnja nada nj;

3:16 I re~e: Ovako veli Gospod: Na~inite po ovoj dolini mnogo jama.

3:17 Jer ovako veli Gospod: Ne}ete osetiti vetra niti }ete videti da`da, ali }e se dolina ova napuniti vode, te }ete piti i vi i ljudi va{i i stoka va{a.

3:18 Pa i to je malo Gospodu, nego i Moavce }e vam predati u ruke.

3:19 I raskopa}ete sve tvrde gradove, i sve izabrane gradove, i pose}i }ete sva dobra drveta i zaroniti sve izvore vodene, i svaku njivu dobru potr}ete kamenjem.

3:20 A ujutru kad se prinosi dar, gle, do|e voda od edomske, i napuni se zemlja vode.

3:21 A svi Moavci ~uv{i da su izi{li carevi da udare na njih, sazva{e sve koji se po~injahu pasati i starije i stado{e na me|i.

3:22 A ujutru kad usta{e i sunce ogranu nad onom vodom, ugleda{e Moavci prema sebi vodu gde se crveni kao krv.

3:23 I reko{e: Krv je; pobili su se carevi, i jedan drugog pogubili; sada dakle na plen, Moavci!

3:24 A kad do|o{e do logora Izrailjevog, podigo{e se Izrailjci i razbi{e Moavce, te pobego{e ispred njih, a oni u|o{e u zemlju moavsku biju}i ih.

3:25 I gradove njihove raskopa{e, i na svaku dobru njivu bacaju}i svaki po kamen zasu{e je, i sve izvore vodene zaroni{e, i sva dobra drveta poseko{e tako da samo ostavi{e kamenje u Kir-aresetu. I opkoliv{i ga pra}ari stado{e ga biti.

3:26 A car moavski kad vide da }e ga nadvladati vojska, uze sa sobom sedam stotina ljudi, koji mahahu ma~em, da prodru kroz vojsku cara edomskog, ali ne mogo{e.

3:27 Tada uze sina svog prvenca koji htede biti car na njegovo mesto, i prinese ga na `rtvu paljenicu na zidu. Tada se podi`e veliki gnev na Izrailja, te otido{e odande i vrati{e se u svoju zemlju.

GLAVA 4

A jedna izme|u `ena sinova proro~kih povika k Jelisiju govore}i: Sluga tvoj, mu` moj, umre, i ti zna{ da se sluga tvoj bojao Gospoda: pa sada do|e rukodavalac da mi uzme dva sina u roblje.

4:2 A Jelisije joj re~e: [ta }u ti? Ka`i mi {ta ima{ u ku}i? A ona re~e: Slu{kinja tvoja nema u ku}i ni{ta do sudi} ulja.

4:3 A on joj re~e: Idi, i{ti u naru~ praznih sudova u svih suseda svojih, nemoj malo da i{te}.

4:4 Pa otidi, i zatvori se u ku}u sa sinovima svojim, pa onda nalivaj u sve sudove, i kad se koji napuni, ka`i neka uklone.

4:5 I ona otide od njega, i zatvori se u ku}u sa sinovima svojim; oni joj dodavahu a ona naliva{e.

4:6 A kad se sudovi napuni{e, ona re~e sinu svom: Daj jo{ jedan sud. A on joj re~e: Nema vi{e. Tada stade ulje.

4:7 Potom ona otide i kaza ~oveku Bo`ijem; a on joj re~e: Idi, prodaj ulje, i odu`i se; a {ta prete~e, onim se hrani sa svojim sinovima.

4:8 Posle toga jednom i|a{e Jelisije kroz Sunam, a onde be{e bogata `ena, koja ga ustavi da jede hleba; i otada kad god prola`a{e, navra}a{e se k njoj da jede hleba.

4:9 I ona re~e mu`u svom: Gle, vidim da je svet ~ovek Bo`ji ovaj {to sve prolazi ovuda.

4:10 Da na~inimo malu klet, i da mu namestimo postelju i sto i stolicu i sve}njak, pa kad do|e k nama, neka se tu skloni.

4:11 Potom on do|e jednom onamo, i u{av{i u klet po~inu onde.

4:12 I re~e momku svom Gijeziju: Zovi Sunamku. On je dozva; i ona stade pred njim.

4:13 I on re~e Gijeziju: Ka`i joj: Eto stara{ se za nas svakojako; {ta ho}e{ da ti u~inim? Ima{ li {ta da govorim caru ili vojvodi? A ona re~e: Ja `ivim sred svog naroda.

4:14 A on re~e: [ta bih joj dakle u~inio? A Gijezije re~e: Eto nema sina, a mu` joj je star.

4:15 A on re~e: Zovi je. I on je dozva, i ona stade na vratima.

4:16 A on re~e: Do godine u ovo doba grli}e{ sina. A ona re~e: Nemoj gospodaru moj, ~ove~e Bo`ji, nemoj varati slu{kinje svoje.

4:17 I zatrudne `ena, i rodi sina druge godine u isto doba, kao {to joj re~e Jelisije.

4:18 I dete odraste. I jednom iza|e k ocu svom k `eteocima;

4:19 I re~e ocu svom: Jaoh glava, jaoh glava! A on re~e momku: Nosi ga materi.

4:20 I on ga uze i odnese materi njegovoj, i le`a na krilu njenom do podne, pa umre.

4:21 Tada otide ona gore, i namesti ga u postelju ~oveka Bo`jeg, i zatvoriv{i ga iza|e.

4:22 Potom viknu mu`a svog i re~e mu: Po{lji mi jednog momka i jednu magaricu da otr~im do ~oveka Bo`jeg i da se vratim.

4:23 A on re~e: Za{to danas ho}e{ da ide{ k njemu? Niti je mladina ni subota. A ona re~e: Ne brini se.

4:24 I ona osamariv{i magaricu re~e momku svom: Vodi i idi i nemoj zastajati mene radi na putu dokle ti ne ka`em.

4:25 Tako po{av{i do|e ~oveku Bo`jem na goru karmilsku. A kad je ~ovek Bo`ji ugleda gde ide k njemu, re~e Gijeziju sluzi svom: Evo Sunamke.

4:26 Tr~i sad pred nju i reci joj: Jesi li zdravo? Je li zdravo mu` tvoj? Je li zdravo sin tvoj? A ona re~e: Zdravo smo.

4:27 A kad do|e k ~oveku Bo`jem na goru, zagrlji mu noge, a Gijezije pristupi da je otera; ali ~ovek Bo`ji re~e: Ostavi je, jer joj je du{a u jadu, a Gospod sakri od mene i ne javi mi.

4:28 A ona re~e: Jesam li iskala sina od gospodara svog? Nisam li kazala: Nemoj me varati?

4:29 A on re~e Gijeziju: Opa{i se i uzmi {tap moj u ruku, pa idi; ako sretne{ koga, nemoj ga pozdravljati, i ako te ko pozdravi, nemoj mu odgovorati, i metni moj {tap na lice detetu.

4:30 A mati detinja re~e: Tako da je `iv Gospod i tako da je `iva du{a tvoja, ne}u te se ostaviti. Tada on usta i po|e za njom.

4:31 A Gijezije otide napred i metnu {tap na lice detetu, ali ne bi glasa ni ose}aja. Tada se vrati preda nj, i javi mu govore}i: Ne probudi se dete.

4:32 I Jelisije u|e u ku}u, i gle, dete mrtvo le`i na njegovoj postelji.

4:33 I u{av{i zatvori se s detetom, i pomoli se Gospodu.

4:34 Potom stade na postelju i le`e na dete metnuv usta svoja na usta detetu, i o~i svoje na o~i njegove, i dlanove svoje na njegove dlanove, i pru`i se nad njim, te se zagreja telo detetu.

4:35 Potom usta, i pre|e po ku}i jednom tamo i jednom amo, potom otide opet i pru`i se nad detetom. I kihnu dete sedam puta, i otvori dete o~i svoje.

4:36 Tada dozva Gijezija i re~e mu: Zovi Sunamku. I on je dozva, te do|e k njemu. I on joj re~e: Uzmi sina svog.

4:37 I ona u{av{i pade k nogama njegovim, i pokloni mu se do zemlje, i uzev{i sina svog otide.

4:38 Potom vrati se Jelisije u Galgal. A be{e glad u onoj zemlji, i sinovi proro~ki se|ahu pred njim; a on re~e momku svom: Pristavi veliki lonac i skuvaj zelja sinovima proro~kim.

4:39 A jedan otide u polje da nabere zelja, i na|e divlju lozu i nabra s nje divljih tikvica pun pla{t, i do{av{i sase~e ih u lonac gde be{e zelje, jer ih ne poznavahu.

4:40 I usu{e ljudima da jedu; a kad stado{e jesti onog zelja, povika{e govore}i: Smrt je u loncu, ~ove~e Bo`ji! I ne mogahu jesti.

4:41 A on re~e: Donesite bra{na. I sasu bra{no u lonac, i re~e: Uspi ljudima neka jedu. I ne bi vi{e nikakvog zla u loncu.

4:42 A do|e neko iz Val-Salise, i donese ~oveku Bo`jem hleba od prvina, dvadeset hlebova je~menih, i novih zrna u klasu. A on re~e: Postavi narodu, neka jedu.

4:43 A sluga mu re~e: Kako }u to postaviti pred sto ljudi? Opet re~e: Postavi narodu, neka jedu; jer je tako kazao Gospod: Je{e, i prete}i je.

4:44 A on im postavi, te jedo{e; i prete~e po re~i Gospodnjoj.

GLAVA 5

I be{e Neman vojvoda cara sirskog ~ovek velik u gospodara svog i u ~asti, jer preko njega sa~u-va Gospod Siriju; ali taj veliki junak be{e gubav.

5:2 A iz Sirije iza|e ~eta i zarobi u zemlji izrailjskoj malu devojkicu, te ona slu`a{e `enu Nemanovu.

5:3 I ona re~e svojoj gospo|i: O da bi moj gospodar oti{ao k proroku u Samariji! On bi ga oprostio od gube.

5:4 Tada on otide k svom gospodaru i javi mu govore}i: Tako i tako ka`e devojkica iz zemlje izrailjske.

5:5 A car sirski re~e mu: Hajde idi, a ja }u poslati knjigu caru Izrailjevom. I on otide, i ponese deset talanata srebra i {est hiljada sikala zlata i desetore staja}e haljine.

5:6 I odnese knjigu caru Izrailjevom koja ovako govora{e: Eto, kad ti do|e ova knjiga, znaj da {aljem k tebi Nemana, slugu svog, da ga oprostio{e gube.

5:7 A kad car Izrailjev pro~ita knjigu, razdre haljine svoje i re~e: Zar sam ja Bog da mogu ubiti i povratiti `ivot, te {alje k meni da oprostim ~oveka gube! Pazite i vidite kako tra`i zadevice sa mnom.

5:8 A kad ~u Jelisije, ~ovek Bo`ji, da je car Izrailjev razdro haljine svoje, posla k caru i poru~i: Za{to si razdro haljine svoje? Neka do|e k meni, da pozna da ima prorok u Izrailju.

5:9 I tako do|e Neman s konjima i kolima svojim, i stade na vratima doma Jelisijeva.

5:10 A Jelisije posla k njemu i poru~i: Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu, i ozdravi}e telo tvoje, i o~isti}e{e se.

5:11 Tada se rasrdi Neman i po|e govore}i: Gle! Ja mi{ljah, on }e iza}i k meni, i sta}e, i prizva}e ime Gospoda Boga svog, i metnuti ruku svoju na mesto, i o~istiti gubu.

5:12 Nisu li Avana i Farfar vode u Damasku bolje od svih voda izrailjskih? Ne bih li se mogao u njima okupati i o~istiti? I okrenuv{i se otide gnevavan.

5:13 Ali sluge njegove pristupiv{i reko{e mu govore}i: O~e, da ti je kazao prorok {ta veliko, ne bi li u~inio? A za{to ne bi kad ti re~e: Okupaj se, pa }e{ se o~istiti?

5:14 I tako si |e, i zaroni u Jordan sedam puta po re~ima ~oveka Bo`ijeg, i telo njegovo posta kao u malog deteta, i o~isti se.

5:15 Tada se vrati k ~oveku Bo`ijem sa pratnjom svojom i do{av stade pred njim, i re~e: Evo sad vidim da nema Boga nigde na zemlji do u Izraelju. Nego uzmi dar od sluge svog.

5:16 Ali on re~e: Tako da je `iv Gospod, pred kojim stojim, ne}u uzeti. I on navaljiva{e na nj da uzme; ali on ne hte.

5:17 Tada re~e Neman: Kad ne}e{, a ono neka se da služi tvom ove zemlje koliko mogu poneti dve mazge. Jer sluga tvoj ne}e vi{e prinositi `rtava paljenica ni drugih `rtava drugim bogovima, nego Gospodu.

5:18 A Gospod neka oprostí ovo služi tvom: Kad gospodar moj u |e u dom Rimonov da se pokloni onde, pa se prihvati za moju ruku, da se i ja poklonim u domu Rimonovom, neka oprostí Gospod služi tvom kad se tako poklonim u domu Rimonovom.

5:19 A on mu re~e: Idi s mirom. I on otide od njega, i pre |e jedno potrkali{te.

5:20 Tada re~e Gijezije, sluga Jelisija ~oveka Bo`ijeg: Gle, gospodar moj ne hte primiti iz ruku tog Nemanova Sirca {ta be{e doneo. Ali tako da je `iv Gospod, potr~a}u za njim i uze}u {ta od njega.

5:21 I Gijezije otr~a za Nemanom. A kad ga vide Neman gde tr~i za njim, sko~i s kola svojih i srete ga, pa mu re~e: Je li dobro?

5:22 A on re~e: Dobro je. Gospodar moj poslame da ti ka`em: Evo, ba{ sad do |o{e k meni dva mladi}a iz gore Jefremove, prorok~i sinovi, daj za njih talanat srebra i dvoje staja}e haljine.

5:23 A Neman re~e: Uzmi i dva talanta. I nateraga; i sveza dva talanta srebra u dva toboca, i dvoje staja}e haljine, i dade dvojici momaka svojih, da nose pred njim.

5:24 A on kad do |e na brdo, uze iz ruku njihovih i ostavi u jednoj ku}i, a ljude otpusti, te otido{e.

5:25 Potom do{av{i stade pred gospodarem svojim. A Jelisije mu re~e: Otkle Gijezije? A on re~e: Nije i{ao sluga tvoj nikuda.

5:26 Ali mu on re~e: Zar srce moje nije i{lo onamo kad se ~ovek vrati s kola svojih preda te? Zar je to bilo vreme uzimati srebro i uzimati haljine, maslinike, vinograde, ovce, goveda, sluge i slu{kinje?

5:27 Zato guba Nemanova neka prione za te i za seme tvoje doveka. I otide od njega gubav, beo kao sneg.

GLAVA 6

A sinovi prorok~i reko{e Jelisiju: Gle, mesto gde sedimo pred tobom tesno nam je.

6:2 Nego hajde da otidemo na Jordan, pa da uzmemo onde svaki po brvno i na~inimo onde mesto gde }emo boraviti. A on re~e: Idite.

6:3 A jedan re~e: Budi voljan, po |i i ti sa slugama svojim. A on re~e: Ho}u.

6:4 I tako po |e s njima. I do{av{i na Jordan seko{e drva.

6:5 A kad jedan od njih se~a{e drvo, pade mu sekira u vodu; a on povika govore}i: Avaj gospodaru, jo{ je u naru~ uzeta.

6:6 A ~ovek Bo`ji re~e mu: Gde je pala? A kad mu pokaza mesto, on odse~e drvo i baci ga onamo, i u~ini te sekira ispliva.

6:7 A on re~e: Uzmi je. I ~ovek pru`i ruku, te je uze.

6:8 A kad car sirski vojeva{e na Izraelja, ve}a{e sa slugama svojim, i re~e: Tu i tu neka stane vojska moja.

6:9 A ~ovek Bo`ji poslame da caru Izrailjevom i poru~i: ^uvaj se da ne ide{ onuda, jer su onde Sirci u zasedi.

6:10 I car Izrailjev poslame na ono mesto, za koje re~e ~ovek Bo`ji i opomenu ga, te se ~uva{e. I to ne bi jedanput ni dvaputa.

6:11 I smuti se srce caru sirskom zato, i sazavav{i sluge svoje re~e im: Ho}ete li mi kazati ko od na{i dokazuje caru Izrailjevom?

6:12 A jedan od sluga njegovih re~e mu: Niko, care gospodaru moj; nego Jelisije prorok u Izrailju dokazuje caru Izrailjevom re~i koje govori{ u lo`nici svojoj.

6:13 Tada re~e: Idite, vidite gde je, da po{aljem da ga uhvate. I javi{e mu govore}i: Eno ga u Dotanu.

6:14 I posla onamo konje i kola s velikom vojskom; i oni do{av{i no}u opkoli{e grad.

6:15 A ujutru, sluga ~oveka Bo`ijeg ustav{i iza|e, a to vojska oko grada i konji i kola. I re~e mu sluga: Jaoh gospodaru, {ta }emo sad?

6:16 A on mu re~e: Ne boj se, jer je vi{e na{i nego njihovih.

6:17 I pomoli se Jelisije govore}i: Gospode, otvori mu o~i da vidi. I Gospod otvori o~i momku, te vide, a to gora puna konja i kola ognjenih oko Jelisija.

6:18 A kad po|o{e Sirci k njemu, pomoli se Jelisije Gospodu i re~e: Oslepi ovaj narod. I oslepi ih po re~i Jelisijevoj.

6:19 Tada im re~e Jelisije: Nije ovo put, nije ovo grad; hodite za mnom i odve{u vas ~oveku kog tra`ite. I odvede ih u Samariju.

6:20 A kad do|o{e u Samariju, re~e Jelisije: Gospode, otvori im o~i da vide. I Gospod im otvori o~i, i vide{e, a to behu usred Samarije.

6:21 A car Izrailjev re~e Jelisiju kad ih ugleda: Ho}u li biti, ho}u li biti, o~e moj?

6:22 A on re~e: Nemoj biti; eda li }e{ one pobiti koje zarobi{ ma~em svojim i lukom svojim? Iznesi im hleba i vode neka jedu i piju, pa onda neka idu gospodaru svom.

6:23 I ugotovi im gozbu veliku; te jedo{e i pi{e; pa ih otpusti, a oni otido{e gospodaru svom; i otada ne dolazi{e ~ete sirske u zemlju Izrailjevu.

6:24 A posle toga Ven-Adad, car sirski skupi svu vojsku svoju, i iza|e i opkoli Samariju.

6:25 I nastala velika glad u Samariji, jer gle, be{e opkoljena toliko da glava magare}a be{e za osam-

deset sikala srebra, a ~etvrt kava golubinjeg kala za pet sikala srebra.

6:26 I kad car i|a{e po zidovima, jedna `ena povika k njemu govore}i: Pomagaj, care gospodaru!

6:27 A on re~e: Gospod ti ne poma`e, kako }u ti ja pomo}i? S gumna li, ili iz kace?

6:28 Jo{ joj re~e car: [ta ti je? A ona re~e: Ova `ena re~e mi: Daj sina svog da ga pojedemo danas, a sutra }emo pojesti mog sina.

6:29 I skuvasmo sina mog i pojedosmo ga, a sutradan rekoh joj: Daj sina svog da ga pojedemo. Ali ona sakri svog sina.

6:30 A kad car ~u re~i `enine, razdre haljine svoje; i kad i|a{e po zidu, vide narod gde kostret be{e ozdo na telu njegovom.

6:31 Tada re~e car: Tako da mi u~ini Bog i tako da doda ako glava Jelisija sina Safatovog ostane danas na njemu.

6:32 A Jelisije se|a{e u svojoj ku}i, i stare{ine se|ahu kod njega. I posla car jednog od onih {to stajahu pred njim; a dok jo{ ne do|e poslani k njemu, on re~e stare{inama: Vidite li gde onaj krvni~ki sin posla da mi odse~e glavu? Gledajte kad do|e poslani, zaklju~ajte vrata, i odbijte ga od vrata; eto, i bahat nogu gospodara njegovog za njim.

6:33 I dok jo{ govora{e s njima, gle, poslani do|e k njemu, i re~e: gle, ovo je zlo od Gospoda; ~emu }u se jo{ nadati od Gospoda?

GLAVA 7

Tada re~e Jelisije: ^ujte re~ Gospodnju: Tako veli Gospod: Sutra }e u ovo doba biti mera belog bra{na za sikal a dve mere je~ma za sikal na vratima samarijskim.

7:2 A vojvoda na kog se ruku car naslanja{e, odgovori ~oveku Bo`ijem i re~e: Da Gospod na~ini okna na nebu, bi li moglo to biti? A Jelisije re~e: Eto, ti }e{ videti svojim o~ima, ali ga ne}e{ jesti.

7:3 A behu na vratima ~etiri ~oveka gubava, i reko{e jedan drugom: [to sedimo ovde da umremo?

7:4 Da ka`emo: Da u|emo u grad, glad je u gradu, te }emo umreti onde: a da ostanemo ovde, opet }emo umreti; nego hajde da usko~imo u logor sirski: ako nas ostave u `ivotu, osta}emo u `ivotu, ako li nas pogube, poginu}emo.

7:5 I tako, ustav{i u sumrak po|o{e u logor sirski, i do|o{e do kraja logora sirskog, i gle, ne be{e nikoga.

7:6 Jer Gospod u~ini te se u logoru sirskom ~u lupa kola i konja i velike vojske, te reko{e jedan drugom: Eto car je Izrailjev najmio na nas careve hetejske i careve misirske da udare na nas.

7:7 Te se podigo{e i pobego{e po mraku ostavi v{i {atore svoje i konje svoje i magarce svoje i logor kao {to je bio, i pobego{e radi du{a svojih.

7:8 Pa kad do|o{e gubavci na kraj logora, u|o{e u jedan {ator, i najedo{e se i napi{e se, i pokupi{e iz njega srebro i zlato i haljine, i otido{e te sakri{e. Pa se vrati{e i u|o{e u drugi {ator, pa pokupi{e i iz njega, i otido{e te sakri{e.

7:9 Tada reko{e me|u sobom: Ne radimo dobro; ovaj je dan dan dobrih glasova; a mi }utimo. Ako u{~ekamo do zore, stignu}e nas bezakonje. Zato sada hajde da idemo i javimo domu carevom.

7:10 I tako do{av{i dozva{e vratara gradskog i kaza{e mu govore}i: Idosmo u logor sirski, i gle, nema nikoga, ni glasa ~ove~ijeg; nego konji povezani i magarci povezani, i {atori kako su bili.

7:11 A on dozva ostale vratare, i javi{e u dom carev.

7:12 A car ustav{i po no}i re~e slugama svojim: Kaza}u vam sada {ta su nam u~inili Sirci. Znaju da gladujemo, zato otido{e iz logora da se sakriju u polju govore}i: Kad izi|u iz grada, pohvata}emo ih `ive i u}i }emo u grad.

7:13 A jedan od sluga njegovih odgovori i re~e: Da uzmemo pet ostalih konja {to jo{ ima u gradu; gle, to je sve {to je ostalo od mno{tva konja izrailjskih; to je sve {to nije izginulo od mno{tva konja izrailjskih; da po{aljemo da vidimo.

7:14 I uze{e dva konja kolska, koje posla car za vojskom sirskom, govore}i: Idite i vidite.

7:15 I otido{e za njima do Jordana, i gle, po svemu putu be{e puno haljina i sudova, koje pobaca{e Sirci u hitnji. Tada se vrati{e poslanici i javi{e caru.

7:16 Tada iza|e narod i razgrabi logor sirski; i be{e mera belog bra{na za sikal, i dve mere je~ma za sikal, po re~i Gospodnjoj.

7:17 I car postavi na vrata onog vojvodu, na kog se ruku naslanja{e, a narod ga izgazi na vratima, te umre, po re~i ~oveka Bo`ijeg, koju re~e kad car k njemu do|e.

7:18 Jer kad ~ovek Bo`ji re~e caru: Dve mere je~ma za sikal i mera belog bra{na za sikal bi}e sutra u ovo doba na vratima samarijskim,

7:19 A onaj vojvoda odgovori ~oveku Bo`ijem govore}i: Da Gospod na~ini okna na nebu, bi li moglo biti {ta ka`e{? A Jelisije re~e: Ti }e{ videti svojim o~ima, ali ga ne}e{ jesti.

7:20 I zbi mu se to, jer ga izgazi narod na vratima, te umre.

GLAVA 8

I govori Jelisije `eni kojoj sina povrati u `ivot, i re~e: Ustani i idi s domom svojim, i skloni se gde mo`e{; jer je Gospod dozvao glad koja }e do}i i biti na zemlji sedam godina.

8:2 A `ena usta, i u~ini kako re~e ~ovek Bo`ji, jer otide s domom svojim i osta u zemlji filistejskoj sedam godina.

8:3 A kad pro|e sedam godina, vrati se `ena iz zemlje filistejske, i otide da moli cara za ku}u svoju i za njivu svoju.

8:4 A car govora{e s Gijeziijem, momkom ~oveka Bo`ijeg, i re~e: Pripovedi mi sva velika dela koja je u~inio Jelisije.

8:5 A kad on pripoveda{e caru kako je mrtvog o`iveo, gle, `ena, kojoj je sina o`iveo, stade moliti cara za ku}u svoju i za njivu svoju. A Gijeziije re~e: Gospodaru moj, care, ovo je ona `ena i ovo je sin njen, kog je Jelisije o`iveo.

8:6 Tada car zapita `enu, i ona mu pripovedi. I car joj dade jednog dvoranina i re~e mu: Vрати joj

sve {to je njeno i sve prihode od njiva od dana kad je ostavila zemlju sve do sada.

8:7 Posle toga do|e Jelisije u Damask, a car sirski Ven-Adad be{e bolestan, i javi{e mu govore}i: Do{ao je ~ovek Bo`ji ovamo.

8:8 A car re~e Azailu: Uzmi sa sobom dar i idi na susret ~oveku Bo`ijem, i preko njega pitaj Gospoda ho}u li ozdraviti od ove bolesti.

8:9 Tada otide Azailo na susret njemu ponesav{i dar, svakojakih dobrih stvari iz Damaska natovarenih na ~etrdeset kamila; i do{av{i stade pred njim i re~e: Sin tvoj Ven-Adad car sirski poslao me k tebi govore}i: Ho}u li ozdraviti od ove bolesti?

8:10 A Jelisije mu re~e: Idi, reci mu: Ozdravi}e{; ali mi je Gospod pokazao da }e umreti.

8:11 I uprv{i o~i u nj gleda{e dugo i zaplaka se ~ovek Bo`ji.

8:12 A Azailo mu re~e: [to pla~e gospodar moj? A on re~e: Jer znam kakvo }e{ zlo u~initi sinovima Izrailjevim, gradove }e{ njihove paliti ognjem, i mladi}e }e{ njihove se}i ma~em, i decu }e{ njihovu razbijati i trudne `ene njihove rastrzati.

8:13 A Azailo re~e: A {ta je sluga tvoj, pas, da u~ini tako veliku stvar? A Jelisije mu re~e: Pokazao mi je Gospod da }e{ ti biti car u Siriji.

8:14 Tada oti{av{i od Jelisija do|e ka gospodaru svom; a on mu re~e: [ta ti re~e Jelisije? A on odgovori: Re~e mi da }e{ ozdraviti.

8:15 Ali sutradan uze Azailo pokriva~ i zamo~iv{i ga u vodu prostre mu po licu, te umre. A na njegovo mesto zacari se Azailo.

8:16 Pete godine carovanja Jorama, sina Ahavovog nad Izrailjem, kad Josafat be{e car Judin, po~e carovati Joram, sin Josafatov car Judin.

8:17 Ima{e trideset i dve godine kad po~e carovati, i carova osam godina u Jerusalimu.

8:18 I ho|a{e putem careva Izrailjevih, kao {to je ~inio dom Ahavov; jer k}i Ahavova be{e mu `ena, te on ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom.

8:19 Ali Gospod ne hte zatrti Jude radi Davida sluge svog, kao {to mu be{e rekao da }e mu dati videlo izme|u sinova njegovih doveka.

8:20 Za njegovog vremena odv`e se Edom da ne bude pod Judom, i postavi cara nad sobom.

8:21 Zato otide Joram u Sir i sva kola njegova s njim; i usta no}u i udari na Edomce, koji ga behu opkolili, i na zapovednike od kola, i pobe`e narod u svoje {atore.

8:22 Ipak se odvrgo{e Edomci da ne budu pod Judom, do dana{njeg dana. U isto vreme odmetnu se i Livna.

8:23 A ostala dela Joramova i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

8:24 I Joram po~inu kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom. A na njegovo se mesto zacari sin njegov Ohozija.

8:25 Godine dvanaeste carovanja Jorama, sina Ahavovog, nad Izrailjem po~e carovati Ohozija sin Joramov, car Judin.

8:26 Ima{e Ohozija dvadeset i dve godine kad se zacari, i carova godinu dana u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Gotolija, k}i Amrija cara Izrailjevog.

8:27 On ho|a{e putem doma Ahavovog, i ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, kao dom Ahavov, jer be{e zet domu Ahavovom.

8:28 Zato po|e s Joramom, sinom Ahavovim, na vojsku na Azaila cara sirskog u Ramot galadski; ali Sirci razbi{e Jorama.

8:29 I vrati se car Joram da se le~i u Jezraelu od rana koje mu zada{e Sirci u Rami, kad se bija{e s Azailom, carem sirskim; a Ohozija, sin Joramov car Judin, otide da vidi Jorama, sina Ahavovog u Jezraelu, jer be{e bolestan.

GLAVA 9

A Jelisije prorok dozva jednog izme|u sinova proro~kih, i re~e mu: Opa{i se i uzmi ovu uljanicu, pa idi u Ramot galadski.

9:2 I kad do|e{ onamo, vide}e{ onde Juja, sina Josafata sina Nimsijinog, i u{av{i izvedi ga izme|u bra}e njegove i odvedi ga u najtajniju klet.

9:3 I uzmi uljanicu i izlij mu na glavu, i reci: Ovako veli Gospod: Pomazah te za cara nad Izrailjem. Zatim otvori vrata i be`i, i ne zabavljaj se.

9:4 I otide mladi}, momak prorokov, u Ramot galadski.

9:5 I kad u|e, gle, se|ahu vojvode; a on re~e: Vojvodo, imam ne{to da ti ka`em. A Juj mu re~e: Kome izme|u svih nas? A on re~e: Tebi, vojvodo.

9:6 Tada usta, i u|e u ku}u, a on mu izli na glavu ulje, i re~e mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Pomazah te za cara nad narodom Gospodnjim, Izrailjem.

9:7 I pobij dom Ahava gospodara svog, jer ho}u da pokajem krv sluga svojih proroka, i krv svih sluga Gospodnjih od ruke Jezaveljine.

9:8 I tako }e izginuti sav dom Ahavov, i istrebi}u Ahavu i ono {to uza zid mokri, i uhva}enog i ostavljenog u Izrailju.

9:9 I u~ini}u s domom Ahavovim kao s domom Jerovoama sina Navatovog i kao s domom Vase sina Ahijinog.

9:10 I Jezavelju }e izjesti psi u polju jezraelskom i ne}e biti nikoga da je pogrebe. Potom otvori vrata i pobe`e.

9:11 A Juj iza|e k slugama gospodara svog, i zapita{e ga: Je li dobro? [to je do{ao taj bezumnik k tebi? A on im re~e: Znete ~oveka i besedu njegovu.

9:12 A oni reko{e: Nije istina; ka`i nam. A on im re~e: Tako i tako re~e mi govore}i: Ovako veli Gospod: Pomazah te za cara nad Izrailjem.

9:13 Tada br`e uze{e svak svoju haljinu, i metnu{e poda nj na najvi{em basamaku, i zatrubi{e u trubu i reko{e: Juj posta car.

9:14 Tako se pobuni Juj, sin Josafata sina Nimsijinog, na Jorama; a Joram ~uva{e Ramot galadski sa svim Izrailjem od Azaila, cara sirskog.

9:15 A be{e se vratio car Joram da se le~i u Jezraelu od rana koje mu zada{e Sirci, kad se bija{e s Azailom, carem sirskim. I re~e Juj: Ako vam je volja, neka niko ne izlazi iz grada da otide i javi u Jezrael.

9:16 I Juj sede na kola i otide u Jezrael, jer Joram le`a{e onde; i Ohozija, car Judin be{e do{ao da vidi Jorama.

9:17 A stra`ar koji staja{e na kuli u Jezraelu, kad ugleda ljudstvo Jujevo gde ide, re~e: Neko ljudstvo vidim. Tada re~e Joram: Uzmi konjika i po{li ga pred njih, i neka zapita: Je li mir?

9:18 I otide konjik preda nj, i re~e: Ovako veli car: Je li mir? A Juj re~e: [ta je tebi do mira? Hajde za mnom. A stra`ar javi govore}i: Glasnik do|e do njih, ali se ne vra}a.

9:19 I posla drugog konjika, koji kad do|e k njima re~e: Ovako veli car: Je li mir? A Juj re~e: [ta je tebi do mira? Hajde za mnom.

9:20 Opet javi stra`ar govore}i: Do|e do njih, ali se ne vra}a; a hod kao da je hod Jujev, jer ide pomamno.

9:21 Tada re~e Joram: Pre`i. I uprego{e u kola njegova. Tako iza|e Joram car Izrailjev i Ohozija car Judin, svaki na svojim kolima, i otido{e na susret Juju, i sreto{e ga na njivi Navuteja Jezraeljanina.

9:22 I kad Joram ugleda Juja, re~e mu: Je li mir, Juju? A on odgovori: Kakav mir? Dok je tolikog kurvanja Jezavelje, matere tvoje i ~aranja njenih.

9:23 Tada Joram okrete se i pobe`e govore}i Ohoziji: Izdaja, Ohozija!

9:24 Ali Juj zgrabi luk svoj i ustrela Jorama me|u ple}a da mu strela pro|e kroz srce, te pade u kolima svojim.

9:25 Tada re~e Juj Vadekaru, vojvodi svom: Uzmi ga, i baci ga na njivu Navuteja Jezraeljanina; jer opomeni se kad ja i ti zajedno jahasmo za Ahavom ocem njegovim, kako Gospod izre~e za nj ovo zlo:

9:26 Zaista, krv Navutejevu i krv sinova njegovih videh sino}, re~e Gospod, i plati}u ti na ovoj njivi, re~e Gospod. Zato uzmi ga sad i baci na tu njivu po re~i Gospodnjoj.

9:27 A Ohozija, car Judin videv{i to pobe`e k domu u vrtu; ali ga potera Juj, i re~e: Ubijte i toga na njegovim kolima. I rani{e ga na brdu Guru, koje je kod Ivleama. I ute~e u Megidon, i onde umre.

9:28 I sluge ga njegove metnu{e na kola i odvezo{e u Jerusalim, i pogrebo{e ga u grobu njegovom kod otaca njegovih u gradu Davidovom.

9:29 A jedanaeste godine carovanja Jorama, sina Ahavovog po~e carovati Ohozija nad Judom.

9:30 Iza toga Juj do|e u Jezrael. A Jezavelja kad ~u, namaza lice svoje i nakiti glavu svoju, pa gleda{e s prozora.

9:31 I kad Juj ula`a{e na vrata, re~e ona: Je li mir, Zimrije, krvni~e gospodara svog?

9:32 A on pogleda na prozor i re~e: Ko je sa mnom? Ko? Tada pogleda{e u nj dva tri dvoranina.

9:33 A on im re~e: Bacite je dole. I baci{e je, i pr{te krv njena po zidu i po konjima, i pogazi je.

9:34 Potom u{av{i jede i pi, pa re~e: Vidite onu prokletnicu i pogrebite je, jer je carska k{i.

9:35 I otido{e da je pogrebu, i ne na|o{e od nje ni{ta do lobanju i stopala i {ake.

9:36 I do|o{e natrag i javi{e, a on re~e: To je re~Gospodnja, koju je rekao preko sluge svog Ilije Tesvi}anina govore{i: U polju jezraelskom izje{e psi telo Jezaveljino.

9:37 Neka bude telo Jezaveljino kao gnoj na nji~vi u polju jezraelskom da se ne mo`e kazati: Ovo je Jezavelja.

GLAVA 10

A Ahav ima{e sedamdeset sinova u Samariji; i Juj napisu knjigu i poslao je u Samariju ka glavarima jezraelskim, stare{inama i hraniteljima Ahavovim, i re~e:

10:2 Kako ova knjiga do|e k vama, u kojih su sinovi gospodara va{eg i kola i konji i grad tvrdi i oru`je,

10:3 Gledajte koji je najbolji i najve{tiji izme|u sinova gospodara va{eg, te ga posadite na presto oca njegovog, i bijte se za dom gospodara svog.

10:4 Ali se oni vrlo upla{i{e i reko{e: Eto, dva cara ne odole{e mu, a kako }emo mu mi odoljeti?

10:5 I koji be{e nad domom, i koji be{e nad gradom, i stare{ine i hranitelji poslao{e k Juju govore{i: Mi smo sluge tvoje, ~ini}emo sve {to nam ka`e; ne}emo nikoga postavljati carem; ~ini {ta ti je volja.

10:6 I on im napisu drugu knjigu govore{i: Ako ste moji i slu{ate mene, uzmite glave svih sinova gospodara svog i do|ite k meni sutra u ovo doba u Jezrael. A sinovi carevi, sedamdeset ljudi, behu kod najznatnijih gra|ana, koji ih hranjahu.

10:7 I kad im do|e ova knjiga, uze{e sinove careve i pokla{e, sedamdeset ljudi, i metnuv{i glave njihove u kotarice poslao{e mu u Jezrael.

10:8 I do|e glasnik, koji mu javi govore{i: Doneso{e glave sinova carevih. A on re~e: Slo`ite ih u dve gomile na vratima, neka stoje do sutra.

10:9 A ujutru iza{av stado i re~e svemu narodu: Vi niste krivi; eto, ja se podigoh na gospodara svog i ubih ga; ali ko pobi sve ove?

10:10 Vidite sada da nije izostala nijedna re~Gospodnja koju re~e Gospod za dom Ahavov, nego je Gospod u~inio {ta je govorio preko sluge svog Ilije.

10:11 Potom pobi Juj sve koji behu ostali od doma Ahavovog u Jezraelu i sve vlastelje njegove i prijatelje njegove i sve{tenike njegove, da ne osta nijedan.

10:12 Potom se podi`e i po|e da ide u Samariju; i kad be{e kod kolibe pastirske na putu,

10:13 Na|e Juj bra}u Ohozije cara Judinog, i re~e: Ko ste? Oni reko{e: Mi smo bra}a Ohozijina i idemo da pozdravimo sinove careve i sinove carine.

10:14 Tada re~e: Pohvatajte ih `ive. I pohvata{e ih `ive i pokla{e ih na studentu kod kolibe pastirske, njih ~etrdeset, i ne ostavi nijednog od njih.

10:15 Potom oti{av{i odande na|e Jonadava, sina Rihavovog, koji ga srete. A on ga pozdravi i re~e mu: Je li srce tvoje pravo kao {to je moje srce prema tvom? A Jonadav odgovori: Jeste. Ako jeste, odgovori Juj, daj mi ruku. I dade mu ruku; a on ga uze k sebi u kola.

10:16 I re~e: Hajde sa mnom, i vidi moju revnost za Gospoda. I odvezo{e ga na njegovim kolicima.

10:17 I kad do|e u Samariju, pobi sve {to be{e ostalo od doma Ahavovog u Samariji dokle ga ne istrebi po re~i koju Gospod re~e Iliji.

10:18 Potom sabra Juj sav narod i re-e mu: Ahav je malo slu`io Valu, Juj }e mu slu`iti vi`e.

10:19 Zato dozovite mi sve proroke Valove, sve sluge njegove i sve sve{tenike njegove, nijedan da ne izostane, jer veliku `rtvu ho}u da prinesem Valu; ko ne do|e, poginu}e. A Juj ~inja{e tako iz pre-vare hote}i pobiti sluge Valove.

10:20 I re-e Juj: Svetkujte svetkovinu Valu. I oglasi{e je.

10:21 I posla Juj po svemu Izrailju, te do|o{e sve sluge Valove, i ne izosta nijedan da ne do|e; i u|o{e u ku}u Valovu, i napuni se ku}a Valova od kraja do kraja.

10:22 Tada re-e onome koji be{e nad riznicom: Iznesi haljine svim slugama Valovim. I iznese im haljine.

10:23 Zatim u|e Juj s Jonadavom, sinom Riha-vovim u ku}u Valovu, i re-e slugama Valovim: Promotrite i vidite da nije tu s vama koji sluga Go-spodnji, nego samo sluge Valove.

10:24 I tako u|o{e da prinesu prinose i `rtve pa-ljenice, a Juj namesti napolju osamdeset ljudi, i re-e: Ako ute-e koji od ovih ljudi koje vam dajem u ruke, du{a }e va{a biti za du{u njegovu.

10:25 A kad se svr{i `rtva paljenica, zapovedi Juj vojnicima i vojvodama: U|ite, pobijte ih, da ne iza|e nijedan. I tako ih pobi{e o{trim ma~em i po-baca{e ih vojnici i vojvode; potom otido{e u svaki grad gde be{e ku}a Valova.

10:26 I izbaci{e likove iz ku}e Valove, i spali{e ih.

10:27 I izlomi{e lik Valov i raskopa{e ku}u Va-lovu, i od nje na~ini{e prohode do dana{njeg dana.

10:28 Tako Juj istrebi Vala iz Izrailja.

10:29 Ali ne odstupi Juj od grehova Jerovoama sina Navatovog, kojima navade na greh Izrailja, od zlatnih telaca, koji behu u Vetilju i u Danu.

10:30 A Gospod re-e Juju: [to si dobro svr{io {ta je pravo preda mnom, i {to si u~inio domu Aha-vovom sve {to mi je bilo u srcu, zato }e sinovi tvo-ji sedeti na prestolu Izrailjevom do ~etvrtog kolje-na.

10:31 Ali Juj ne pa`a{e da hodi po zakonu Go-spoda Boga Izrailjevog svim srcem svojim, ne od-stupi od grehova Jerovoamovih, kojima navede na greh Izrailja.

10:32 U to vreme po~e Gospod krnjiti Izrailja, jer ih pobi Azailo po svim me|ama Izrailjevim.

10:33 Od Jordana k istoku sun~anom, svu ze-mlju galadsku, Gadovu i Ruvimovu i Manasijinu, od Aroira na potoku Arnonu, i Galad i Vasan.

10:34 A ostala dela Jujeva i sve {to je ~inio, i sva juna{tva njegova, nisu li zapisana u dnevniku careva Izrailjevih?

10:35 I po~inu Juj kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u Samariji; a na njegovo se mesto zacari Joahaz sin njegov.

10:36 A carova Juj nad Izrailjem u Samariji dva-deset i osam godina.

GLAVA 11

A Gotolija, mati Ohozijina, videv{i da joj po-gibe sin usta i pobi sav rod carski.

11:2 Ali Josaveja, k}i cara Jorama sestra Ohozi-jina, uze Joasa sina Ohozijinog, i ukrade ga izme|u sinova carevih, koje ubijahu, i s dojkinjom njego-vom sakri ga od Gotolije u lo`nicu, te ne pogibe.

11:3 I bi sakriven s njom u domu Gospodnjem {est godina, a Gotolija carova{e u zemlji.

11:4 A sedme godine posla Jodaj i dozva stotini-ke i vojvode i vojnike, i uvede ih k sebi u dom Go-spodnji, i uhvati veru s njima, i zakle ih u domu Gospodnjem, i pokaza im sina carevog.

11:5 I zapovedi im govore}i: Ovo u~inite: vas tre}ina, koji dolazite u subotu, neka ~uvaju stra`u u dvoru carskom.

11:6 A tre}ina neka bude na vratima surskim, a tre}ina na vratima koja su iza vojnika; i ~uvajte dom od sile.

11:7 A dva dela vas svih koji odlaze u subotu neka ~uvaju stra`u u domu Gospodnjem oko cara.

11:8 I opkolite cara svaki sa svojim oru`jem u ruci, i ko bi navalio me|u vrste neka se pogubi, i budite s carem kad stane izlaziti i ulaziti.

11:9 I stotnici u~ini{e sve kako zapovedi Jodaj sve{tenik; i uze{e svaki svoje ljude koji dola`ahu u subotu s onima koji odla`ahu u subotu, i do|o{e k sve{teniku Jodaju.

11:10 I sve{tenik dade stotnicima koplja i {tito-ve cara Davida, {to behu u domu Gospodnjem.

11:11 I vojnici stado{e svaki sa svojim oru`jem u ruci od desne strane doma do leve strane doma prema oltaru i prema domu oko cara.

11:12 Tada izvede sina carevog, i metnu mu venac na glavu, i dade mu svedo~anstvo, i postavi{e ga carem, i pomaza{e ga, i pljeskaju}i rukama govorahu: Da `ivi car!

11:13 A kad Gotolija ~u viku naroda, koji se steca{e, do|e k narodu u dom Gospodnji;

11:14 I pogleda, i gle, car staja{e kod stupa po obi~aju, i knezovi i trube oko cara, i sav narod iz zemlje radova{e se, i trube trubljahu. Tada Gotolija razdre haljine svoje i povika: Buna! Buna!

11:15 A sve{tenik Jodaj zapovedi stotnicima koji behu nad vojskom, i re~e im: Izvedite je iz vrsta napolje, i ko po|e za njom pogubite ga ma~em; jer re~e sve{tenik: Da ne pogine u domu Gospodnjem.

11:16 I na~ini{e joj mesto; i kad do|e na put kojim se ide u dom carski konjskim vratima, onde je ubi{e.

11:17 Tada Jodaj u~ini zavet izme|u Gospoda i cara i naroda da }e biti narod Gospodnji, tako|e i izme|u cara i naroda.

11:18 Potom sav narod zemaljski otide u dom Valov, i raskopa{e dom i oltar, i izlomi{e likove njegove sasvim; a Matana sve{tenika Valovog ubi{e pred oltarima. A sve{tenik opet uredi slu`bu u domu Gospodnjem.

11:19 I uze stotnike i vojvode i vojnike i sav narod zemaljski, i izvedo{e cara iz doma Gospodnjeg, i u|o{e u dom carski putem na vrata vojni~ka. I sede na carski presto.

11:20 I radova{e se sav narod zemaljski, i grad se umiri po{to Gotoliju ubi{e ma~em kod carskog doma.

11:21 Joasu be{e sedam godina kad se zacari.

GLAVA 12

Sedme godine Jujeve po~e carovati Joas, i carova ~etrdeset godina u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Sivija iz Virsaveje.

12:2 I ~inja{e Joas {ta je pravo pred Gospodom dokle ga god u~a{e sve{tenik Jodaj.

12:3 Ali visine ne bi{e oborene; narod jo{ prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama.

12:4 I Joas re~e sve{tenicima: Sav novac posve{eni, {to se donosi u dom Gospodnji, novac onih koji idu u boj, i novac od ucene sva~ije, i sav novac {to ko donosi od svoje volje u dom Gospodnji.

12:5 Neka sve{tenici uzimaju, svaki od svog poznanika, i oni neka opravljaju {ta je tro{no u domu gde se god na|e da treba opraviti.

12:6 Ali do godine dvadeset tre}e carovanja Joasovog sve{tenici jo{ ne opravi{e {ta be{e tro{no u domu.

12:7 Tada car Joas dozva Jodaja sve{tenika i ostale sve{tenike, i re~e im: Za{to ne opravljate {ta je tro{no u domu? Odsele ne uzimajte novac od svojih poznanika, jer treba da vratite da se opravi {ta je tro{no u domu.

12:8 I sve{tenici prista{e da ne uzimaju novac od naroda i da ne opravljaju (oni) {ta je tro{no u domu.

12:9 Tada sve{tenik Jodaj uze jedan kov~eg, i proreza rupu na zaklopcu, i metnu ga kod oltara s desne strane kako se ulazi u dom Gospodnji; i sve{tenici koji ~uvahu vrata meta{e u nj sve novce koji se dono{ahu u dom Gospodnji.

12:10 A kad vi|ahu da ima mnogo novaca u kov~egu, tada dola`a{e pisar carev s poglavarom sve{tenikim, i izbrojav{i svezivahu novce koji bi se na{li u domu Gospodnjem.

12:11 Potom davahu gotove novce onima koji upravljahu poslom i starahu se za dom Gospodnji, a oni ih izdavahu drvodeljama i poslenicima koji opravljahu dom Gospodnji,

12:12 I zidarima i kamenarima, i da se dobavlja drvo i tesano kamenje, da se opravi {ta be{e tro{no

u domu Gospodnjem, i da se dobavi sve {to treba{e da se opravi dom.

12:13 Ali novcima koji dono{ahu u dom Gospodnji ne gra|ahu ~a{a srebrnih za dom Gospodnji, ni vilju{aka, ni kotli}a, ni truba, niti kakvih sudova zlatnih ni srebrnih;

12:14 Nego ih davahu onima koji behu nad poslom da se opravi za njih dom Gospodnji.

12:15 I ne tra`ahu ra~una od ljudi kojima predavahu novce da izdaju poslenicima, jer verno ra|ahu.

12:16 Novci za prestup i novci za grehe ne dono{ahu se u dom Gospodnji; pripadahu sve{tenicima.

12:17 Tada iza|e Azailo, car sirski, i udari na Gat i uze ga; potom se okrete Azailo da ide na Jerusalim.

12:18 A Joas, car Judin uze sve posve}ene stvari, {to Josafat i Joram i Ohozija, oci njegovi carevi Judini, behu posvetili, i sve {to sam be{e posvetio, i sve zlato {to se na|e u riznicama doma Gospodnjeg i doma carevog, i poslao Azailu caru sirskom; i tako otide od Jerusalima.

12:19 A ostala dela Joasova i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

12:20 A sluge njegove podigo{e se i pobuni{e se, i ubi{e Joasa u domu Milonu, kuda se ide u Silu.

12:21 Joazahar, sin Simeatov i Jozavad sin Somirov, sluge njegove, ubi{e ga, te umre; i pogrebo{e ga kod otaca njegovih u gradu Davidovom; a na njegovo mesto zacari se Amasija, sin njegov.

GLAVA 13

Godine dvadeset tre}e carovanja Joasa sina Ohozijinog nad Judom zacari se Joahaz, sin Jujev nad Izrailjem u Samariji, i carova sedamnaest godina.

13:2 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, jer ho|a{e za gresima Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja i ne odstupi od njih.

13:3 Zato se razgnevi Gospod na Izrailja i dade ih u ruke Azailu, caru sirskom i u ruke Ven-Adadu sinu Azailovom za sve ono vreme.

13:4 Ali se Joahaz pomoli Gospodu, i Gospod ga usli{i, jer vide nevolju Izrailjevu, kako ih mu~i car sirski.

13:5 I dade Gospod Izrailju izbavitelja, te se oprosti{e ruke sirske, i `ivljahu sinovi Izrailjevi u {atorima svojim kao pre.

13:6 Ali ne odstupi{e od grehova doma Jerovoamovog kojima na greh navede Izrailja, nego hodi{e u njima, i sam lug jo{ staja{e u Samariji.

13:7 A ne osta Joahazu naroda vi{e od pedeset konjika i deset kola i deset hiljada pe{aka; nego ih pobi car sirski i satre ih, te bi{e kao prah kad se vr{e.

13:8 A ostala dela Joahazova i sve {to je ~inio, i juna{tva njegova, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

13:9 I po~inu Joahaz kod otaca svojih, i pogrebo{e ga u Samariji; a na mesto njegovo zacari se Joas, sin njegov.

13:10 Godine trideset sedme carovanja Joasovog nad Judom zacari se Joas, sin Joahazov nad Izrailjem u Samariji, i carova {esnaest godina.

13:11 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, ne odstupi ni od jednog greha Jerovoama, sina Navatovog, koji navede Izrailja na greh, nego u njima ho|a{e.

13:12 A ostala dela Joasova, i sve {to je ~inio, i juna{tva njegova, kako je vojevao s Amasijom carem Judinim, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

13:13 I po~inu Joas kod otaca svojih, a Jerovam sede na presto njegov; i pogrebo{e Joasa u Samariji kod careva Izrailjevih.

13:14 A Jelisije razbole se od bolesti, od koje i umre; i Joas, car Izrailjev do|e k njemu, i pla~u}i pred njim govora{e: O~e moj, o~e moj, kola Izrailjeva i konjici njegovi!

13:15 A Jelisije mu re~e: Uzmi luk i strele. I on uze luk i strele.

13:16 Tada re~e caru Izrailjevom: Nategni luk rukom svojom. I nate`e luk rukom svojom. A Jelisije metnu ruke svoje caru na ruke.

13:17 I re~e: Otvori prozor s istoka. I otvori, a Jelisije re~e: Pusti strelu. I on pusti strelu, a Jelisije re~e: Strela izbavljena Gospodnjeg, strela izbavljena od Siraca; jer }e{ pobiti Sirce u Afeku, i satr}e{ ih.

13:18 Jo{ re~e: Uzmi strele. I uze, a on re~e caru Izrailjevom: Udari u zemlju. I udari tri puta, pa stade.

13:19 Tada se rasrdi na nj ~ovek Bo`ji i re~e: Da si udario pet puta ili {est puta, tada bi pobio Sirce sasvim; a sada }e{ ih samo tri puta razbiti.

13:20 Potom umre Jelisije, i pogrebo{e ga. A druge godine udari{e ~ete moavske na zemlju.

13:21 I dogodi se kad pogrebavahu nekog ~oveka, ugleda{e ~etu i baci{e ~oveka u grob Jelisijev; i kad ~ovek pade i dota~e se kostiju Jelisijevih, o`ive i usta na noge svoje.

13:22 A Azailo car sirski mu~a{e Izrailja svega veka Joahazovog.

13:23 Ali se Gospodu sa`ali za njima i smilova se na njih i pogleda na njih zaveta radi svog s Avramom, Isakom i Jakovom, i ne hte ih istrebiti i ne odvr`e ih od sebe dosada.

13:24 I umre Azailo, car sirski, i na njegovo se mesto zacari Ven-Adad, sin njegov.

13:25 A Joas, sin Joahazov povrati iz ruke Ven-Adada, sina Azailovog, gradove koje be{e Azailo uzeo ratom Joahazu ocu njegovom; tri puta ga razbi Joas, i povrati gradove Izrailjeve.

GLAVA 14

Druge godine carovanja Joasa, sina Joahazovog nad Izrailjem, zacari se Amasija, sin Joasov nad Judom.

14:2 Be{e mu dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalmu. Materi mu be{e ime Joadana, iz Jerusalima.

14:3 I ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom, ali ne kao David otac njegov; sasvim ~inja{e onako kako je ~inio otac njegov Joas.

14:4 Jer visine ne bi{e oborene: narod jo{ prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama.

14:5 A kad se utvrdi carstvo u ruci njegovoj, on pobi sluge svoje koje su ubile cara, oca njegovog.

14:6 Ali sinova, tih krvnika ne pobi, kao {to pi{e u knjizi zakona Mojsijevog, gde je zapovedio Gospod govore}i: O~evi da ne ginu za sinove niti sinovi za o~eve, nego svaki za svoj greh neka gine.

14:7 On pobi deset hiljada Edomaca u slanoj dolini, i uze Selu ratom, i prozva je Jokteil, koje osta do danas.

14:8 Tada posla Amasija poslanike k Joasu, sinu Joahaza sina Jujevog, caru Izrailjevom, i re~e: Do|i da se ogledamo.

14:9 A Joas, car Izrailjev posla k Amasiji caru Judinom i poru~i mu: Trn na Livanu posla ka kedru na Livanu, i poru~i: Daj svoju k}er sinu mom za `enu; ali nai|e zverje livansko, i izgazi trn.

14:10 Pobio si Edomce, pa se ponese srce tvoje; hvali se, i sedi kod ku}e svoje; za{to bi se zaplitao u zlo da padne{ i ti i Juda s tobom?

14:11 Ali ne poslu{a Amasija; i podi`e se Joas, car Izrailjev, i ogleda{e se, on i Amasija car Judin, u Vet-Semesu Judinom.

14:12 Ali Judu razbi Izrailj, te pobego{e svaki k svom {atoru.

14:13 A Amasiju, cara Judinog, sina Joasa sina Ohozijinog, uhvati Joas car Izrailjev u Vet-Semesu; potom do|e u Jerusalm i obori zid jerusalimski od vrata Jefremovih do vrata na uglu ~etiri stotine lakata.

14:14 I uze sve zlato i srebro i sve posu|e {to se na|e u domu Gospodnjem i u riznicama doma carevog, i taoce, pa se vrati u Samariju.

14:15 A ostala dela Joasova, {to je u~inio, i juna{tva njegova, i kako je vojevao s Amasijom carem Judinim, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

14:16 I po~inu Joas kod otaca svojih, i bi pogreben u Samariji kod careva Izrailjevih, a na njegovo se mesto zacari Jerovoam, sin njegov.

14:17 Amasija pak, sin Joasov car Judin, po`ive petnaest godina po smrti Joasa sina Joahazovog, cara Izrailjevog.

14:18 A ostala dela Amasijina nisu li zapisana u dnevniku careva Judinih?

14:19 I digo{e bunu na nj u Jerusalimu, te pobe`e u Lahis, a oni posla{e za njim u Lahis i ubi{e ga onde.

14:20 A odande ga doneso{e na konjima, i bi pogreben u Jerusalimu kod otaca svojih u gradu Davidovom.

14:21 Tada sav narod Judin uze Azariju, kome be{e {esnaest godina, i zacari{e ga na mesto oca njegovog Amasije.

14:22 On sazida Elat povrativ{i ga Judi po{to car po~inu kod otaca svojih.

14:23 Godine petnaeste carovanja Amasije sina Joasovog nad Judom, zacari se Jerovoam, sin Joasov nad Izrailjem u Samariji, i carova ~etrdeset i jednu godinu.

14:24 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom i ne odstupi ni od jednog greha Jerovoama, sina Navatovog kojima navede na greh Izrailja.

14:25 On povrati me|e Izrailjeve od Emata do mora uz polje, po re~i Gospoda Boga Izrailjevog, koju re~e preko sluge svog Jone sina Amatijevog, proroka iz Getefera.

14:26 Jer Gospod vide da je u ljutoj nevolji Izrailj, i da nema ni{ta ni od uhva}enog ni od ostavljjenog, i da nema nikoga da pomogne Izrailju.

14:27 I ne be{e rekao Gospod da zatre ime Izrailjevo pod nebom; zato ih izbavi preko Jerovoama, sina Joasovog.

14:28 A ostala dela Jerovoamova, i sve {to je ~inio, i juna{tva njegova, kako je vojevao i kako je povratio Damask i Emat od Jude Izrailju, nije li to zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

14:29 Potom po~inu Jerovoam kod otaca svojih, careva Izrailjevih, a na njegovo se mesto zacari Zaharija, sin njegov.

GLAVA 15

Godine dvadeset sedme carovanja Jerovoamovog nad Izrailjem zacari se Azarija, sin Amasijin nad Judom.

15:2 Be{e mu {esnaest godina kad se zacari, i carova pedeset i dve godine u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Jeholija, iz Jerusalima.

15:3 On ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom sa svim kao {to je ~inio Amasija, otac njegov.

15:4 Ali visine ne bi{e oborene: narod jo{ prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama.

15:5 A Gospod udari cara, te bi gubav do smrti svoje; i `ivlja{e u odvojenom domu; a Jotam, sin carev upravlja{e dvorom i su|a{e narodu u zemlji.

15:6 A ostala dela Azarijina i sve {to je ~inio, nije li to zapisano u dnevniku careva Judinih?

15:7 I po~inu Azarija kod otaca svojih, i pogrebo{e ga kod otaca njegovih u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Jotam, sin njegov.

15:8 Trideset osme godine carovanja Azarijinog nad Judom zacari se Zaharija, sin Jerovoamov nad Izrailjem u Samariji, i carova {est meseci.

15:9 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom kao {to su ~inili oci njegovi; ne odstupi od grehova Jerovoama, sina Navatovog, kojima navede na greh Izrailja.

15:10 I pobuni se na nj Salum, sin Javisov, i ubi ga pred narodom i pogubi ga, i zacari se na njegovo mesto.

15:11 A ostala dela Zaharijina, eno zapisana su u dnevniku careva Izrailjevih.

15:12 To je re~ Gospodnja koju re~e Juju govore{i: Sinovi tvoji do ~etvrtog kolena sede}e na prestolu Izrailjevom. I zbi se tako.

15:13 Salum, sin Javisov, zacari se trideset devete godine carovanja Ozijinog nad Judom, i carova mesec dana u Samariji.

15:14 Jer Menajim, sin Gadijev iz Terse podi`e se i do|e u Samariju i ubi Saluma, sina Javisovog u Samariji, i pogubi ga, i zacari se na njegovo mesto.

15:15 A ostala dela Salumova i buna koju podi-
`e, eto, to je zapisano u dnevniku careva Izrailje-
vih.

15:16 Tada Menajim raskopa Tapsu i pobi sve
koji behu u njoj i u me|ama njenim od Terse, jer
mu ne otvori{e, zato ih pobi i sve trudne `ene nji-
hove raspori.

15:17 Godine trideset devete carovanja Azariji-
nog nad Judom zacari se Menajim, sin Gadijev nad
Izrailjem, i carova deset godina u Samariji.

15:18 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, ne od-
stupi svega veka svog od grehova Jerovoama, sina
Navatovog kojima navede na greh Izrailja.

15:19 Tada Ful, car asirski udari na zemlju, a
Menajim dade Fulu hiljadu talanata srebra da bi
mu pomogao da utvrdi carstvo u svojoj ruci.

15:20 A te novce uze Menajim od Izrailja, od
svih bogatih ljudi, da ih da caru asirskom, od sva-
kog po pedeset sikala. Tako se vrati car asirski, i
ne zabavi se onde u zemlji.

15:21 A ostala dela Menajimova i {ta je god ~i-
nio, nije li zapisano u dnevniku careva Izrailjevih?

15:22 I po~inu Menajim kod otaca svojih, a na
njegovo se mesto zacari Fakija, sin njegov.

15:23 Godine pedesete carovanja Azarijinog nad
Judom zacari se Fakija, sin Menajimov nad Izrai-
ljem u Samariji, i carova dve godine.

15:24 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, ne od-
stupi od grehova Jerovoama sina Navatovog, koji-
ma navede na greh Izrailja.

15:25 I pobuni se na nj Fekaj sin Remalijin, voj-
voda njegov, i ubi ga u Samariji u carskom dvoru,
s Argovom i Arijem i s pedeset ljudi sinova Gala-
dovih; i ubiv{i ga zacari se na njegovo mesto.

15:26 A ostala dela Fakijina i {ta je god ~inio,
eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih.

15:27 Godine pedeset druge Azarije, cara Judi-
nog, zacari se Fekaj sin Remalijin nad Izrailjem u
Samariji, i carova dvadeset godina.

15:28 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, ne od-
stupi od grehova Jerovoama, sina Navatovog, koji-
ma navede na greh Izrailja.

15:29 U vreme Fekaja, cara Izrailjevog do|e Te-
glat-Felasar car asirski, i uze Ijon i Avel-Vetmahu i
Janoh i Kedes i Asor i Galad i Galileju, svu zemlju
Neftalimovu, i preseli narod odande u Asiriju.

15:30 Tada se pobuni Osija, sin Ilin na Fekaja,
sina Remalijinog i ubi ga i pogubi ga, i zacari se na
njegovo mesto dvadesete godine Jotama, sina Ozi-
jinog.

15:31 A ostala dela Fekajeva i sve {to je ~inio,
eno je zapisano u dnevniku careva Izrailjevih.

15:32 Druge godine carovanja Fekaja sina Re-
malijinog nad Izrailjem zacari se Jotam, sin Ozijin
nad Judom.

15:33 Be{e mu dvadeset i pet godina kad po~e
carovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu.
Materi mu be{e ime Jerusa, k}i Sadokova.

15:34 I ~inja{e {ta je pravo pred Gospodom, sa-
svim ~inja{e kako je ~inio Ozija, otac njegov.

15:35 Ali visine ne bi{e oborene: narod jo{ pri-
no{a{e `rtve i ka|a{e na visinama. On na~ini najvi-
{a vrata na domu Gospodnjem.

15:36 A ostala dela Jotamova i sve {to je ~inio,
nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

15:37 U to vreme po~e Gospod pu{tati na Judu
Resina, cara sirskeg i Fekaja sina Remalijinog.

15:38 I Jotam po~inu kod otaca svojih, i bi po-
greben kod otaca svojih u gradu Davida oca svog;
a na njegovo se mesto zacari Ahaz, sin njegov.

GLAVA 16

Godine sedamnaeste Fekaja sina Remalijinog
zacari se Ahaz sin Jotamov car Judin.

16:2 Dvadeset godina be{e Ahazu kad po~e ca-
rovati, i carova {esnaest godina u Jerusalimu, ali ne
~inja{e {ta je pravo pred Gospodom Bogom njego-
vim kao David otac njegov.

16:3 Jer ho|a{e putem careva Izrailjevih, pa i si-
na svog pusti kroz oganj po gadnim delima naroda
koje odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih.

16:4 I prino{a{e `rtve i ka|a{e na visinama i po
humovima i pod svakim zelenim drvetom.

16:5 Tada do|e Resin, car sirski i Fekaj, sin Remalijin car Izrailjev, do|o{e da biju Jerusolim, i opkoli{e Ahaza; ali ga ne mogo{e osvojiti.

16:6 U to vreme Resin car sirski povrati Sircima Elat, i izagna Judeje iz Elata, i do|o{e Sirci u Elat i osta{e onde do danas.

16:7 Ali Ahaz posla poslanike k Teglat-Felasaru caru asirskom u poru~i mu: Sluga sam tvoj, hodi i izbavi me iz ruku cara sirskog i iz ruku cara Izrailjevog, koji se podigo{e na me.

16:8 I uze Ahaz zlato i srebro {to se na|e u domu Gospodnjem i u riznicama doma carskog, i posla na dar caru asirskom.

16:9 I poslu{a ga car asirski, i do|e na Damask i uze ga, i preseli narod odande u Kir, a Resina pogubi.

16:10 Tada car Ahaz otide na susret Teglat-Felasaru caru asirskom u Damask; i vide car Ahaz oltar koji be{e u Damasku, pa posla sve{teniku Uriji sliku od tog oltara i od sve naprave njegove.

16:11 I na~ini sve{tenik Urija oltar sasvim kako posla car Ahaz iz Damaska, onako na~ini Urija sve{tenik, dokle se vrati car Ahaz iz Damaska.

16:12 Pa kad se car vrati iz Damaska i vide oltar, pristupi k njemu i prinese `rtvu na njemu.

16:13 I zapali `rtvu svoju paljenicu i dar svoj, i izli naliv svoj, i pokropi oltar krvlju zahvalnih `rtava svojih.

16:14 A bronzani oltar {to be{e pred Gospodom prenese s prednje strane doma da ne stoji izme|u njegovog oltara i doma Gospodnjeg, i namesti ga pokraj svog oltara k severu.

16:15 I zapovedi car Ahaz Uriji sve{teniku govore{i: Na velikom oltaru pali `rtvu paljenicu jutarnju i dar ve~ernji i `rtvu paljenicu carevu s darom njenim i `rtvu paljenicu svega naroda zemaljskog s darovima njihovim i nalivima njihovim; i po njemu kropi svakom krvlju od `rtava paljenica i svakom krvlju od drugih `rtava. A za oltar bronzani promisli}u.

16:16 I u~ini sve{tenik Urija sve kako mu zapovedi car Ahaz.

16:17 I oplata s podno`ja skide car Ahaz i uze s njih umivaonice, i more skide s volova bronzanih koji behu pod njim, i metnu ga na pod kameni.

16:18 I strehu subotnu, koju behu na~inili u domu, i ulazak carski, koji be{e spolja, ukloni tako|e od doma Gospodnjeg, boje}i se cara asirskog.

16:19 A ostala dela Ahazova {to je ~inio, nisu li zapisana u dnevniku careva Judinih?

16:20 I po~inu Ahaz kod otaca svojih, i bi pogreben kod otaca svojih u gradu Davidovom; a na njegovo se mesto zacari Jezekija, sin njegov.

GLAVA 17

Dvanaeste godine carovanja Ahazovog nad Judom zacari se u Samariji nad Izrailjem Osija, sin Ilin, i carova devet godina.

17:2 I ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom, ali ne kao carevi Izrailjevi koji bi{e pre njega.

17:3 Na njega do|e Salmanasar car asirski, i Osija mu posta sluga, te mu pla}a{e danak.

17:4 Ali car asirski opazi da Osija ho}e da se odmetne, jer Osija posla poslanike k Soju, caru misirskom i ne posla danak godi{nji caru asirskom; zato ga opkoli car asirski i svezav{i baci ga u tamnicu.

17:5 A car asirski pro|e svu zemlju i do|e na Samariju, i bi je tri godine.

17:6 Devete godine Osijine uze car asirski Samariju i odvede Izrailja u Asiriju i naseli u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i u gradovima midskim.

17:7 A to bi {to sinovi Izrailjevi gre{i{e Gospodu Bogu svom, koji ih je izveo iz zemlje misirske ispod ruke Faraona, cara misirskog, i boja{e se drugih bogova,

17:8 I hodi{e po uredbama naroda koji odagna Gospod ispred sinova Izrailjevih, i kako ~ini{e carevi Izrailjevi;

17:9 I tajno ~ini{e sinovi Izrailjevi {ta nije pravo pred Gospodom Bogom njihovim, i pogradi{e visine po svim gradovima svojim, od kule stra`arske do gradova ozidanih.

17:10 I podigoše likove i lugove na svakom visokom humu i pod svakim zelenim drvetom.

17:11 I ka|ahu onuda po svim visinama kao narodi koje odagna Gospod ispred njih, i ~injahu zle stvari gneve}i Gospoda.

17:12 I slu`ahu gadnim bogovima, za koje im beše Gospod rekao: Ne ~inite to.

17:13 I Gospod opominjaše Izrailja i Judu preko svih proroka i svih videlaca govore}i: Vratite se sa zlih puteva svojih i dr`ite zapovesti moje i uredbе moje po svemu zakonu koji sam zapovedio ocima va{im i koji sam vam poslao po slugama svojim prorocima.

17:14 Ali ne poslu{a{e; nego behu tvrdovrati kao i oci njihovi, koji ne verovaše Gospodu Bogu svom.

17:15 I odbaciše uredbе Njegove i zavet Njegov, koji u~ini s ocima njihovim, i svedo~anstva Njegova, kojima im svedo~aše, i hodiše za ni{taviom i postaše ni{tavi, i za narodima koji behu oko njih, za koje im beše zapovedio Gospod da ne ~ine kao oni.

17:16 I ostaviše sve zapovesti Gospoda Boga svog, i na~iniše sebi livene likove, dva teleta, i lugove, i klanjaše se svoj vojsci nebeskoj, i slu`aše Valu.

17:17 I provodiše sinove svoje i k}eri svoje kroz oganj, i davaše se na vra~anje i gatanje, i prodaše se da ~ine zlo pred Gospodom gneve}i Ga.

17:18 Zato se Gospod razgnevi vrlo na Izrailja, i odbaci ih od sebe, te ne osta nego samo pleme Judino.

17:19 Pa ni Juda ne dr`aše zapovesti Gospoda Boga svog, nego ho|aše po uredbama koje na~iniše Izrailjci.

17:20 Zato Gospod povr`e sve seme Izrailjevo, i mu~i ih, i predade ih u ruke onima koji ih plene, dokle ih i odbaci od sebe.

17:21 Jer se otcepiše Izrailjci od doma Davidovog, i postaviše carem Jerovoama, sina Navatovog, a Jerovoam odbi Izrailjce od Gospoda i navede ih da greše grehom velikim.

17:22 I hodiše sinovi Izrailjevi u svim gresima Jerovoamovim koje je on ~inio, i ne odstupiše od njih;

17:23 Dokle Gospod ne odbaci Izrailja od sebe kao {to je govorio preko svih sluga svojih proroka, i tako preseljen bi Izrailj iz zemlje svoje u Asirsku do dana{njeg dana.

17:24 Potom dovede car asirski ljude iz Vavilona i iz Hute i iz Ave i iz Emata i iz Sefarvima, i naseli ih u gradovima samarijskim mesto Izrailjaca, i naslediše Samariju, i `ivljahu po gradovima njenim.

17:25 A kad po~eše `iveti onde, ne bojahu se Gospoda, a Gospod posla na njih lavove, koji ih davljahu.

17:26 Zato rekoše caru asirskom govore}i: Ovi narodi koje si doveo i naselio u gradovima samarijskim ne znaju zakone Boga one zemlje; zato posla na njih lavove, koji ih eto more, jer ne znaju zakone Boga one zemlje.

17:27 Tada zapovedi car asirski i re~e: Odvedite onamo jednog od sve{tenika koje ste doveli odande, pa neka ide i sedi onde, neka ih u~i zakonu Boga one zemlje.

17:28 I tako jedan od sve{tenika, koje behu odveli iz Samarije, do|e i nastani se u Vetilju, i u~aše ih kako }e se bojati Gospoda.

17:29 Ali na~iniše sebi svaki narod svoje bogove, i pometaše ih u ku}e visina, koje behu na~inili Samarjani, svaki narod u svojim gradovima u kojima `ivljahu.

17:30 Jer Vavilonjani na~iniše Sokot-Venotu, a Hu}ani na~iniše Nergala, a Ema}ani na~iniše Asima;

17:31 I Avljani na~iniše Nivaza i Tartaka, a Sefarvimci spaljivahu sinove svoje ognjem Adramelehu i Anamelehu bogovima sefarvimskim.

17:32 Ali se bojahu Gospoda, i postaviše izme|u sebe sve{tenike visinama, koji im slu`ahu u domovima visina;

17:33 Bojahu se Gospoda, ali i svojim bogovima slu`ahu po obi~aju onih naroda iz kojih ih preseliše.

17:34 I do dana{njeg dana rade po starim obi-ajima; ne boje se Gospoda, a ne rade ni po svojim uredbama i obi-ajima, ni po zakonu i zapovesti {to je zapovedio Gospod sinovima Jakova, kome nade ime Izrailj;

17:35 S kojima u~ini Gospod zavet i zapovedi im i re~e: Ne bojte se drugih bogova niti im se klanjajte niti im slu`ite niti im prinosite `rtava;

17:36 Nego Gospoda, koji vas je izveo iz zemlje misirske silom velikom i mi{icom podignutom, Njega se bojte i Njemu se klanjajte i Njemu prinosite `rtve;

17:37 I uredbe i pravila i zakon i zapovesti {to vam je napisao dr`ite izvr{uju}i ih uvek, i ne bojte se drugih bogova.

17:38 I ne zaboravljajte zaveta koji je u~inio s vama, i ne bojte se drugih bogova.

17:39 Nego Gospoda Boga svog bojte se, i On }e vas izbaviti iz ruku svih neprijatelja va{i}h.

17:40 Ali ne poslu{a}e, nego radi}e po starom svom obi-aju.

17:41 Tako ovi narodi bojahu se Gospoda i idolima svojim slu`ahu; i sinovi njihovi i sinovi sinova njihovih ~ine do dana{njeg dana onako kako su ~inili oci njihovi.

GLAVA 18

Atre}e godine carovanja Osije sina Ilinog nad Izrailjem zacari se Jezekija sin Ahazov nad Judom.

18:2 Be}e mu dvadeset i pet godina kad po~e carovati, i carova dvadeset i devet godina u Jerusalmu. Materi mu be}e ime Avija, k}i Zaharijina.

18:3 I ~inja}e {ta je pravo pred Gospodom sa svim kao {to je ~inio David, otac njegov.

18:4 On obori visine, i izlomi likove i ise~e lugove, i razbi zmiju od bronze, koju be}e na~inio Mojsije, jer joj do tada ka|ahu sinovi Izrailjevi; i prozva je Neustan.

18:5 Uzda}e se u Gospoda Boga Izrailjevog, i ne bi takvog izme|u svih careva Judinih posle njega ni pre njega.

18:6 Jer prionu za Gospoda, ne odstupi od Njega, nego dr`a zapovesti koje zapovedi Gospod Mojsiju.

18:7 I Gospod be}e s njim; kuda god i|a}e napredova}e; i odmetnu se od cara asirskog, te mu ne bi sluga.

18:8 On pobi Filisteje do Gaze i me|e njene, od kule stra`arske do grada ozidanog.

18:9 A ~etvrte godine carovanja Jezekijinog, a to je sedma godina carovanja Osije sina Ilinog nad Izrailjem, podi`e se Salmanasar car asirski na Samariju, i opkoli je.

18:10 I posle tri godine uze je; {este godine carovanja Jezekijinog, a devete godine carovanja Osijinog nad Izrailjem, bi uzeta Samarija.

18:11 I odvede car asirski Izrailjce u Asiriju i naseli ih u Alaju i u Avoru na vodi Gozanu i po gradovima midskim.

18:12 Jer ne slu{a}e glas Gospoda Boga svog i prestupa}e zavet Njegov, sve {to im je zapovedio Mojsije sluga Gospodnji, ne slu{a}e niti tvori}e.

18:13 A ~etnaeste godine carovanja Jezekijinog podi`e se Senahirim, car asirski na sve tvrde gradove Judine, i uze ih.

18:14 Tada Jezekija, car Judin posla u Lahis k caru asirskom i poru~i mu: Zgre{i}o sam; vrati se od mene, {ta god nametne{ na me nosi}u. A car asirski nametnu na Jezekiju, cara Judinog, trista talanata srebra i trideset talanata zlata.

18:15 I dade car Jezekija sve srebro {to se na|e u domu Gospodnjem i u riznicama carskog dvora.

18:16 U to vreme car Jezekija raskopa vrata na crkvi Gospodnjoj i pragove koje sam be}e okovao, i dade caru asirskom.

18:17 Ali car asirski posla Tartana i Ravsarisa i Ravsaka iz Lahisa k caru Jezekiji u Jerusalem s velikom vojskom; i oni se podigo}e i do|o}e u Jerusalem; i podigav{i se i do{av{i stado}e kod jaza govnjeg jezera, koji je pokraj puta u polju beljarevom.

18:18 I stado}e vikati cara. Tada do|e k njima Elijakim, sin Helkijin, koji be}e nad dvorom i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar.

18:19 I re~e im Ravsak: Ka`ite caru Jezekiji: Ovako ka`e veliki car, car asirski: Kakva je to uzdanica, u koju se uzda{?

18:20 Ti veli{, ali su prazne re~i, da ima{ saveta i sile za rat. U {ta se dakle uzda{, te si se odmetnuo od mene?

18:21 Gle, uzda{ se u Misir, u {tap od trske slo-mljene, na koji ako se ko nasloni, u}i }e mu u ruku i probo{e je; takav je Faraon car misirski svima koji se uzdaju u nj.

18:22 Ako li mi ka`ete: Uzdamo se u Gospoda Boga svog; nije li to onaj ~ije je visine i oltare obo-rio Jezekija i zapovedio Judi i Jerusalmu: Pred ovim oltarom klanjajte se u Jerusalmu.

18:23 Hajde, zateci se mom gospodaru, caru asi-rskom; i da}u ti dve hiljade konja, ako mo`e{ do-baviti koji }e jahati na njima.

18:24 Kako }e{ dakle odbiti i jednog vojvodu izme|u najmanjih slugu gospodara mog? Ali se ti uzda{ u Misir za kola i konjike.

18:25 Svrh toga, eda li sam ja bez Gospoda do-}ao na ovo mesto da ga zatrem? Gospod mi je re-kao: Idi na tu zemlju, i zatri je.

18:26 Tada Elijakim, sin Helkijin i Somna i Jo-ah reko{e Ravsaku: Govori slugama svojim sirski, jer razumemo, a nemoj nam govoriti judejski da slu{a narod na zidu.

18:27 A Ravsak im re~e: Eda li me je gospodar moj poslao ka gospodaru tvom ili k tebi da ka`em ove re~i? Nije li k tim ljudima, {to sede na zidu, da jedu svoju ne~ist i da piju svoju mokra}u s vama?

18:28 Tada stade Ravsak i povika iza glasa judejski, i re~e govore}i: ^ujte re~ velikog cara, cara asirskog.

18:29 Ovako ka`e car: Nemojte da vas vara Je-zekija; jer vas ne mo`e izbaviti iz moje ruke.

18:30 Nemojte da vas nagovori Jezekija da se pouzdate u Gospoda, govore}i: Gospod }e nas izbaviti, i ovaj se grad ne}e dati u ruke caru asir-skom.

18:31 Ne slu{ajte Jezekije; jer ovako ka`e car asirski: U~inite mir sa mnom, i hodite k meni pa

jedite svaki sa svog ~okota i svaki sa svoje smo-kve, i pijte svaki iz svog studenca.

18:32 Dokle ne do|em i odnesem vas u zemlju kao {to je va{a, u zemlju obilnu `itom i vinom, u zemlju obilnu hlebom i vinogradima, u zemlju obi-lnu maslinom i uljem i medom, pa }ete `iveti i ne-}ete izginuti. Ne slu{ajte Jezekije, jer vas vara go-vore}i: Gospod }e nas izbaviti.

18:33 Je li koji izme|u bogova drugih naroda izbavio svoju zemlju iz ruke cara asirskog?

18:34 Gde su bogovi ematski i arfadski? Gde su bogovi sefarvimski, enski i avski? Jesu li izbavili Samariju iz mojih ruku?

18:35 Koji su izme|u svih bogova ovih zemalja izbavili zemlju svoju iz moje ruke? A Gospod }e izbaviti Jerusalm iz moje ruke?

18:36 Ali narod }uta{e, i ne odgovori{e mu ni re~i, jer car be{e zapovedio i rekao: Ne odgovarajte mu.

18:37 Tada Elijakim, sin Helkijin, koji be{e nad dvorom i Somna pisar i Joah sin Asafov, pametar, do|o{e k Jezekiji razdrv{i haljine, i kaza{e mu re~i Ravsakove.

GLAVA 19

A kad to ~u car Jezekija, razdre haljine svoje i veza oko sebe kostret, pa otide u dom Go-spodnji.

19:2 I poslao Elijakima, koji be{e nad dvorom, i Somnu pisara i najstarije sve{tenike obu~ene u ko-stret k Isaiji proroku, sinu Amosovom.

19:3 I reko{e mu: Ovako veli Jezekija: Ovo je dan nevolje i kara i ruga; jer prispe{e deca do poro-|aja, a nema snage da se rode.

19:4 Da ako je ~uo Gospod Bog tvoj sve {to re~e Ravsak, kog poslao car asirski, gospodar njegov da ru`i Boga @ivoga i da Ga vre|a re~ima, koje je ~uo Gospod Bog tvoj; pomoli se za ostatak koji se na-lazi.

19:5 I do|o{e k Isaiji sluge cara Jezekije.

19:6 I re~e im Isaija: Ovako recite gospodaru svom: Ovako veli Gospod: Ne pla{i se od re~i koje si ~uo, kojima huli{e na me sluge cara asirskog.

19:7 Evo, ja }u pustiti na nj duh, te }e ~uti glas i vratiti se u svoju zemlju, i u~ini}u da pogine od ma~a u svojoj zemlji.

19:8 I tako, vrativ{i se Ravsak na|e cara asirskog gde bje Livnu, jer be{e ~uo da je oti{ao od Lahisa.

19:9 A on ~u za Tiraku, cara huskog gde kaza{e: Evo ide da se bje s tobom. Zato opet posla poslanike k Jeze{kiji govore}i:

19:10 Ovako recite Jeze{kiji, caru Judinom: Nemoj da te vara Bog tvoj, u kog se uzda{ govore}i: Ne}e se dati Jerusolim u ruke caru asirskom.

19:11 Eto ~uo si {ta su u~inili carevi asirski svim zemljama potrv{i ih sasvim; a ti li }e{ se izbaviti?

19:12 Jesu li narode koje satr{e oci moji izbavili bogovi njihovi, Gosance, Harance, Resefe i sinove Edenove, koji behu u Telasaru?

19:13 Gde je car ematski i car arfadski i car od grada Sefarvima, od Ene i Ave?

19:14 A kad Jeze{kija primi knjigu iz ruku poslanika i pro~ita je, otide u dom Gospodnji, i razvi je Jeze{kija pred Gospodom.

19:15 I pomoli se Jeze{kija Gospodu govore}i: Gospode Bo`e Izrailjev, koji sedi{ na heruvimima, Ti si sam, Bog svim carstvima na zemlji, Ti si stvorio nebo i zemlju,

19:16 Prigni, Gospode, uho svoje i ~uj; otvori, Gospode, o~i svoje i vidi; ~uj re~i Senahirima, koji posla da ru`i Boga @ivoga.

19:17 Istina je, Gospode, opusto{ili su carevi asirski one narode i zemlje njihove;

19:18 I pobacali su bogove njihove u oganj, jer ne behu bogovi, nego delo ruku ~ove~ijih, drvo i kamen; zato ih potr{e.

19:19 I zato, Gospode Bo`e na{, izbavi nas iz ruku njegovih, da poznađu sva carstva na zemlji da si Ti, Gospode, sam Bog.

19:20 Tada posla Isaija sin Amosov k Jeze{kiji, i poru~i mu: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Usli-

{io sam za {ta si mi se molio radi Senahirima, cara asirskog.

19:21 Ovo je re~ koju izre~e Gospod za nj: Ruga ti se i podsmeva ti se devojka, k}i sionska, za tobom ma{e glavom k}i jerusalimska.

19:22 Koga si ru`io i hulio? I na koga si podigao glas? I podigao u vis o~i svoje? Na Sveca Izrailjevog.

19:23 Preko poslanika svojih ru`io si Gospoda i rekao si: S mno{tvom kola svojih izi|oh na visoke gore, na strane livanske, i pose}i }u visoke kedre njegove i lepe jele njegove, i u}i }u u krajnji stan njegov, u {umu njegova Karmila.

19:24 Ja sam kopao i pio vodu tu|u, i isu{io sam stopama svojim sve potoke gradovima.

19:25 Nisi li ~uo da ja to odavna ~inim i od iskona da sam tako uredio? Sada pu{tam to, da prevrati{ tvrde gradove u puste gomile.

19:26 Zato koji u njima `ive iznemogo{e, upla{i{e se i smeto{e se, posta{e kao trava poljska, kao zelena travica, kao trava na krovovima, koja se su{i pre nego sazri.

19:27 Znam sedenje tvoje, i pola`enje tvoje i dola`enje tvoje znam, i kako besni{ na me.

19:28 Jer besni{ na me, i tvoja obest do|e do mojih u{iju; zato }u metnuti brnjicu svoju na nozdrve tvoje i uzdu svoju u gubicu tvoju, pa }u te odvesti natrag putem kojim si do{ao.

19:29 A tebi ovo neka bude znak: je{ete ove godine {ta samo od sebe rodi, i druge godine {ta opet samo od sebe rodi; a tre}e godine sejte i `anji-te i sadite vinograde i jedite rod s njih.

19:30 Jer ostatak doma Judinog, {to ostane, opet }e pustiti `ile ozdo i roditi ozgo.

19:31 Jer }e iz Jerusalisa iza}i ostatak, i iz gore Siona, koji se sa~uvaju. Revnost Gospoda nad vojskama u~ini}e to.

19:32 Zato ovako veli Gospod za cara asirskog: Ne}e u}i u ovaj grad niti }e baciti amo strele, ne}e se prima}i ka njemu sa {titom, niti }e iskopati opkope oko njega.

19:33 Vрати}e se putem kojim je do{ao, a u grad ovaj ne}e u}i, veli Gospod.

19:34 Jer }u braniti taj grad, i sa~uva}u ga sebe radi i radi Davida, sluge svog.

19:35 I istu no} an|eo Gospodnji iza|e i pobi u logoru asirskom sto i osamdeset i pet hiljada; i kad usta{e ujutru, a to sve sami mrtvaci.

19:36 Te se podi`e Senahirim, car asirski, i oti-de, i vrativ{i se osta u Nineviji.

19:37 I kad se klanja{e u domu Nisroka, boga svog, Adrameleh i Sarasar sinovi njegovi ubi{e ga ma~em, a sami pobego{e u zemlju araratsku, i na njegovo se mesto zacari Esaradon, sin njegov.

GLAVA 20

U to vreme razbole se Jezeckija na smrt; i do|e k njemu prorok Isaija, sin Amosov i re~e mu: Ovako veli Gospod: Naredi za ku}u svoju, jer }e{ umreti i ne}e{ ostati `iv.

20:2 A on se okrete licem k zidu, i pomoli se Gospodu govore}i:

20:3 Oh, Gospode, opomeni se da sam jednako hodio pred Tobom verno i s celim srcem, i tvorio {ta je Tebi ugodno. I plaka Jezeckija veoma.

20:4 I Isaija jo{ ne be{e oti{ao do polovina dvora, a do|e mu re~ Gospodnja govore}i:

20:5 Vрати se i reci Jezeckiji, vo|i naroda mog: Ovako veli Gospod Bog Davida oca tvog: ^uo sam molitvu tvoju, i video sam suze tvoje; evo isceli}u te, do tri dana i}i }e{ u dom Gospodnji.

20:6 I doda}u ti veku petnaest godina, i izbavi}u tebe i ovaj grad iz ruku cara asirskog, i brani}u ovaj grad sebe radi i radi Davida, sluge svog.

20:7 Potom re~e Isaija: Donesite grudu suvih smokava. I donesav{i privi{e mu na otok, i isceli se.

20:8 A Jezeckija re~e Isaiji: [ta }e biti znak da }e me Gospod isceliti i da }u do tri dana oti}i u dom Gospodnji?

20:9 A Isaija re~e: Ovo neka ti bude znak od Gospoda da }e u~initi Gospod {ta je rekao: ho}e{ li da otide sen deset koljenaca napred ili da se vrati deset koljenaca natrag?

20:10 A Jezeckija re~e: Lako je da sen otide napred deset koljenaca; nemoj, nego neka se vrati sen deset koljenaca natrag?

20:11 I Isaija prorok zavapi ka Gospodu, i vrati Gospod sen po koljencima po kojima be{e oti{ao na sun~aniku Ahazovom natrag za deset koljenaca.

20:12 U to vreme Merodah-Valadan, sin Valadanov, car vavilonski posla knjigu s darom Jezeckiji; jer be{e ~uo da je bolestan Jezeckija.

20:13 I Jezeckija saslu{av{i poslanike pokaza im sve riznice svoje, srebro i zlato i mirise, i najbolje ulje, i ku}u gde mu be{e oru`je, i {ta se god nala`a{e u riznicama njegovim, ne osta ni{ta da im ne pokaza Jezeckija u ku}i svojoj i u svemu gospodstvu svom.

20:14 Tada do|e prorok Isaija k caru Jezeckiji i re~e mu: [ta su govorili ti ljudi i odakle su do{li k tebi? A Jezeckija re~e: Iz daleke zemlje do{li su, iz Vavilona.

20:15 A on re~e: [ta su videli u tvom dvoru? A Jezeckija re~e: Videli su sve {to ima u mom dvoru; nije ostalo ni{ta u riznicama mojim da im nisam pokazao.

20:16 Tada re~e Isaija Jezeckiji: ^uj re~ Gospodnju.

20:17 Evo do}i }e vreme kad }e se odneti u Vavilon sve {to ima u ku}i tvojoj, i {to su sabirali oci tvoji do danas, ne}e ostati ni{ta, veli Gospod.

20:18 I sinove tvoje, koji }e iza}i od tebe, koje }e{ roditi, uze}e da budu dvorani u dvoru cara vavilonskog.

20:19 A Jezeckija re~e Isaiji: Dobra je re~ Gospodnja, koju si rekao. Jo{ re~e: Je li? Za mog veka bi }e mir i vera?

20:20 A ostala dela Jezeckijina i sva juna{tva njegova, i kako je na~inio jezero, i vodu doveo u grad, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

20:21 I po~inu Jezeckija kod otaca svojih, a na njegovo se mesto zacari Manasija, sin njegov.

GLAVA 21

Dvanaest godina beše Manasiji kad poče carovati, i carova pedeset i pet godina u Jerusali-
mu. Materi mu beše ime Efsiva.

21:2 I ~injaše {ta je zlo pred Gospodom po gadnim delima naroda, koje Gospod odagna ispred sinova Izrailjevih;

21:3 Jer opet na~ini visine, koje beše potro Jeze-
kija otac njegov, i podi`e oltare Valu, i na~ini lug
kao {to beše na~inio Ahav, car Izrailjev, i klanjaše
se svoj vojsci nebeskoj i slu`aše joj.

21:4 I na~ini oltare u domu Gospodnjem, za koji
beše rekao Gospod: U Jerusalimu }u namestiti ime
svoje;

21:5 Na~ini oltare svoj vojsci nebeskoj u dva
trema doma Gospodnjeg.

21:6 I sina svog provede kroz oganj, i vra`aše i
gataše, i uredi one {to se dogovaraju s duhovima i
vra`are; i ~injaše vrlo mnogo {ta je zlo pred Go-
spodom, gneve}i Ga.

21:7 I postavi rezan lik {umski koji na~ini u do-
mu, za koji beše rekao Gospod Davidu i Solomu-
nu, sinu njegovom: U ovom domu i u Jerusalimu,
koji izabrah izme|u svih plemena Izrailjevih, na-
mesti}u ime svoje doveka;

21:8 I ne}u više dati da se makne noga sinovima
Izrailjevim iz zemlje koju dadoh ocima njihovim,
ako samo uzdr`e i ustvore sve {to sam im zapove-
dio, i sav zakon koji im je zapovedio moj sluga
Mojsije.

21:9 Ali ne poslu{aše, jer ih zavede Manasija, te
~iniše gore nego narodi koje istrebi Gospod ispred
sinova Izrailjevih.

21:10 A Gospod govoraše preko sluga svojih
proroka govore}i:

21:11 [to u~ini Manasija, car Judin ta gadna de-
la ~ine}i gore od svega {to su ~inili Amoreji koji
pre njega biše, i navede na greh i Judu gadnim bo-
govima svojim;

21:12 Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev:
Evo, ja }u pustiti zlo na Jerusalim, i na Judu, da }e
svakome ko ~uje zujati oba uha.

21:13 Jer }u zategnuti nad Jerusalimom u`e sa-
marijsko i merila doma Ahavovog, i zbrisa}u Jeru-
salim, kao {to se briše zdela, i izbiše se pa se izvr-
ne.

21:14 I ostavi}u ostatak nasledstva svog, i da}u
ih u ruke neprijateljima njihovim da budu plen i
grabe` svim neprijateljima svojim.

21:15 Jer ~iniše {ta je zlo preda mnom, i gneviše
me od dana kad izi|oše oci njihovi iz Misira do da-
nas.

21:16 Jo{ i pravu krv veoma mnogu proli Mana-
sija tako da napuni Jerusalim od kraja do kraja,
osim greha svog kojim navede Judu na greh da ~ini
{ta je zlo pred Gospodom.

21:17 A ostala dela Manasijina i sve {to je ~inio,
i greh, kojim je gre{io, nije li to zapisano u dnevni-
ku careva Judinih?

21:18 I po~inu Manasija kod otaca svojih, i bi
pogreben u vrtu kod doma svog, u vrtu Ozinom; a
na njegovo mesto zacari se Amon, sin njegov.

21:19 Dvadeset i dve godine imaše Amon kad
po~e carovati, i carova dve godine u Jerusalimu.
Materi mu beše ime Mesulemeta, k}i Arusova, iz
Joteve.

21:20 On ~injaše {ta je zlo pred Gospodom, kao
{to je ~inio Manasija, otac njegov.

21:21 I ho|aše svim putem kojim je hodio otac
njegov, i slu`aše gadnim bogovima, kojima je slu-
`io otac njegov, i klanjaše im se.

21:22 I ostavi Gospoda Boga otaca svojih, i ne
hodi putem Gospodnjim.

21:23 A sluge Amonove pobuniše se na nj, i
ubiše cara u dvoru njegovom.

21:24 A narod zemaljski pobi sve koji se behu
pobunili na cara Amona; i zacari narod zemaljski
na njegovo mesto Josiju, sina njegovog.

21:25 A ostala dela Amonova, {to je ~inio, nisu
li zapisana u dnevniku careva Judinih?

21:26 I pogreboše ga u njegovom grobu u vrtu
Ozinom; i Josija, sin njegov bi car na njegovo me-
sto.

GLAVA 22

O sam godina beše Josiji kad poče carovati, i carova trideset i jednu godinu u Jerusalimu. Materi mu beše ime Jedida, kći Adajeva, iz Voskata.

22:2 On ~injaše {ta je pravo pred Gospodom, i ho|aše svim putem Davida, oca svog i ne odstupao ni nadesno ni nalevo.

22:3 A osamnaeste godine carovanja Josijinog posla car Safana, sina Azalije sina Mesulamovog, pisara, u dom Gospodnji, govore}i:

22:4 Idi ka Helkiji poglavaru sve{teni-kom, neka izbroji novce donesene u dom Gospodnji, {to su nakupili od naroda vratari.

22:5 I neka ih da poslenicima koji nadgledaju dom Gospodnji, pa neka daju poslenicima koji rade oko doma Gospodnjeg da se opravi {ta je tro{no u domu,

22:6 Drvodeljama i kamenarima i zidarima, i da se kupuje drvo i kamen tesani da se opravi dom.

22:7 Ali da im se ne tra`e ra~uni od novaca koji im se dadu, jer }e verno raditi.

22:8 Tada re~e Helkija, poglavar sve{teni-ki, Safanu pisaru: Na|oh zakonik u domu Gospodnjem. I Helkija dade knjigu Safanu, i on je pro~ita.

22:9 A Safan pisar otide k caru, i javi caru govore}i: Pokupi}e sluge tvoje novce {to se na|o}e u domu, predao}e ih poslenicima koji nadgledaju dom Gospodnji.

22:10 I kaza Safan pisar caru govore}i: Knjigu mi dade Helkija sve{tenik. I pro~ita je Safan caru.

22:11 A kad car ~u re~i u zakoniku, razdre haljine svoje.

22:12 I zapovedi car Helkiji sve{teniku i Ahikamu sinu Safanovom i Ahvoru sinu Mihejevom i Safanu pisaru i Asaji sluzi carevu, govore}i:

22:13 Idite, upitajte Gospoda za me i za narod i za svega Judu radi re~i ove knjige {to se na|e; jer je velik gnev Gospodnji koji se raspalio na nas zato {to oci na{i ne slu{a}e re~i ove knjige da ~ine sve onako kao nam je napisano.

22:14 I tako otide Helkija sve{tenik i Ahikam i Ahvor i Safan i Asaja k proro~ici Oldi, `eni Saluma sina Tekuja sina Arasa rizni~ara; a ona staja}e u Jerusalimu u drugom kraju, i govora}e s njom.

22:15 A ona im re~e: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: Ka`ite ~oveku koji vas je poslao k meni:

22:16 Ovako veli Gospod: Evo pusti}u zlo na to mesto i na stanovnike njegove, sve {to govori knjiga koju je pro~itao car Judin,

22:17 Zato {to me ostavi}e, i kadi}e drugim bogovima da bi me gnevili svim delima ruku svojih; zato se gnev moj raspalio na to mesto, i ne}e se ugasiti.

22:18 A caru Judinom, koji vas je poslao da upitate Gospoda, ovako mu ka`ite: Ovako veli Gospod Bog Izrailjev za re~i koje si ~uo:

22:19 [to je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se pred Gospodom kad si ~uo {ta sam govorio za to mesto i za stanovnike njegove da }e biti pusto{ i prokletinja, i {to si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usli{ih tebe, veli Gospod.

22:20 Zato, evo, ja }u te pribрати k ocima tvojim, i na miru }e{ biti pribran u grob svoj, i ne}e{ o~ima svojim videti zla koje }u pustiti na to mesto. I kaza}e to caru.

GLAVA 23

Tada posla car, te se skupi}e k njemu sve stare{ine Judine i jerusalimske.

23:2 I otide car u dom Gospodnji i s njim svi ljudi iz zemlji Judine i svi Jerusalimljani i sve{tenici i proroci i sav narod, malo i veliko, i pro~ita im sve re~i knjige zavetne, koja se na|e u domu Gospodnjem.

23:3 I car stoje}i kod stupa u~ini zavet pred Gospodom da }e oni i}i za Gospodom i dr`ati zapovesti Njegove i svedo~anstva Njegova i uredbe Njegove svim srcem i svom du{om, vr}e}i re~i tog zaveta napisane u toj knjizi. I sav narod pristao na zavet.

23:4 Tada zapovedi car Helkiji, poglavaru sve{teni-kom i sve{tenicima drugog reda i onima koji

~uvahu vrata, da iznesu iz crkve Gospodnje sve stvari koje behu na~injene Valu i gaju i svoj vojski nebeskoj; i spali ih iza Jerusalima u polju kedronskom, i odnese pepeo od njih u Vetilj.

23:5 I svr`e sve{tenike idolske koje behu postavili carevi Judini da kade po visinama u gradovima Judinim i oko Jerusalima tako i one koji ka|ahu Valu, suncu i mesecu i zvezdama i svoj vojski nebeskoj.

23:6 I iznese gaj iz doma Gospodnjeg iza Jerusalima na potok Kedron, i spali ga na potoku Kedronu i satre u prah, i prosu prah na grobove sinova narodnih.

23:7 I pokvari ku}e kurvarske koje behu u domu Gospodnjem, u kojima `ene tkahu zastira~e za gaj.

23:8 I dovedav{i sve sve{tenike iz gradova Judinih oskvrni visine gde ka|ahu sve{tenici od Gevedo Virsaveje, i pokvari visine na vratima, i koja be{e na ulasku na vratima Isusa zapovednika gradskog nalevo od vrata gradskih.

23:9 Ali sve{tenici onih visina ne pristupahu k oltaru Gospodnjem u Jerusalimu, nego je|ahu presne hlebove me|u bra}om svojom.

23:10 Oskvrni i Tofet, koji be{e u dolini sinova Enomovih, da ne bi niko vi{e vodio sina svog ni k}eri svoje kroz oganj Molohu.

23:11 I ukloni konje koje behu postavili carevi Judini suncu od ulaska u dom Gospodnji do ku}e Natan-Meleha dvoranina, koja be{e u Farurimu; a kola sun~ana sa`e`e ognjem.

23:12 I oltare na krovu sobe Ahazove, koje behu na~inili carevi Judini, i oltare koje be{e na~inio Manasija u oba trema doma Gospodnjeg, pokvari car, i uzev{i ih odande baci prah od njih u potok Kedron.

23:13 I visine prema Jerusalimu s desne strane na gori maslinskoj, koje be{e na~inio Solomun, car Izrailjev Astaroti gadu sidonskom i Hemosu gadu moavskom i Melhomu gadu sinova Amonovih, oskvrni car.

23:14 I izlomi likove i ise~e gajeve, i mesta njihova napuni kostiju ljudskih.

23:15 I oltar, koji be{e u Vetilju, visinu, koju be{e na~inio Jerovoam, sin Navatov, koji navede na greh Izrailja, i oltar i visinu pokvari, i spaliv{i visinu satre je u prah, i spali gaj.

23:16 I obazrev{i se Josija vide grobove koji behu onde na gori, i posla te izvadi{e kosti iz grobova, i sa`e`e ih na oltaru i oskvrni ga, po re~i Gospodnjoj, koju re~e ~ovek Bo`ji, koji napred kaza te stvari.

23:17 I re~e: Kakav je ono spomenik {to vidim? Reko{e mu gra|ani: Ono je grob ~oveka Bo`ijeg koji do|e iz Jude i napred kaza to {to si u~inio na oltaru u Vetilju.

23:18 A on re~e: Ostavite ga, niko da mu ne kre}e kosti. Tako se sa~uva{e kosti njegove s kostima onog proroka koji do|e iz Samarije.

23:19 I sve domove visina po gradovima samarijskim koje na~ini{e carevi Izrailjevi gneve}i Gospoda, pokvari Josija; i u~ini s njima sve onako kako u~ini u Vetilju.

23:20 I pokla sve sve{tenike visina, koji behu onuda, na oltarima, i sa`e`e kosti ljudske na njima; potom se vrati u Jerusalim.

23:21 Tada zapovedi car svemu narodu govore}i: Praznujte pashu Gospodu Bogu svom, kao {to pi{e u knjizi zavetnoj.

23:22 Jer ne bi praznovana ovako pasha od vremena sudija koje sudi{e Izrailju i za sve vreme careva Izrailjevih i careva Judinih.

23:23 Kao {to bi osamnaeste godine cara Josije praznovana pasha Gospodu u Jerusalimu.

23:24 I one {to se dogovaraju s duhovima i vra~are, i likove i gadne bogove i sve gadove koji se vi|ahu u zemlji Judinoj i u Jerusalimu istrebi Josija da izvr{i re~i zakona napisane u knjizi koju na|e Helkija sve{tenik u domu Gospodnjem.

23:25 Ni pre njega ne be{e takvog cara, koji bi se obratio ka Gospodu svim srcem svojim i svom du{om svojom i svom snagom svojom, sasvim po zakonu Mojsijevom, niti posle njega nastatav kao on.

23:26 Ali se Gospod ne povrati od `estine velikog gneva svog, kojom se be{e raspalio gnev Nje-

gov na Judu za sve dra`enje kojim Ga be{e dra`io Manasija.

23:27 I re-e Gospod: i Judu }u odbaciti od sebe kao {to sam odbacio Izrailja, i grad }u ovaj odbaciti, koji sam izabrao, Jerusalim, i dom, za koji rekoh: Tu }e biti ime moje.

23:28 A ostala dela Josijina i sve {to je ~inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

23:29 U njegovo vreme iza |e Faraon Nehaon, car misirski na cara asirskog k reci Efratu, i car Josija iza |e preda nj, a on kako ga vide ubi ga u Megidonu.

23:30 I mrtvog metnu{e ga sluge njegove na kola, i odvezo{e ga iz Megidona u Jerusalim, i pogrebo{e ga u grobu njegovom; i narod zemaljski uze Joahaza, sina Josijinog, i pomaza{e ga i zacari{e ga na mesto oca njegovog.

23:31 Dvadeset i tri godine be{e Joahazu kad po-e carovati, i carova tri meseca u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Amutala, k}i Jeremijina, iz Livne.

23:32 On ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom sasvim kako su ~inili oci njegovi.

23:33 I sveza ga Faraon Nehaon u Rivli, u zemlji ematskoj da vi{e ne caruje u Jerusalimu, i oglobi zemlju sto talanata srebra i talanat zlata.

23:34 A carem postavi Faraon Nehaon Elijakima, sina Josijinog na mesto Josije oca njegovog, i prede mu ime Joakim; a Joahaza uze i otide u Misir, a on umre onde.

23:35 A ono srebro i zlato dade Joakim Faraonu razrezav{i na zemlju da bi dao novce po zapovesti Faraonovoj, od svakog uzimaju}i kako be{e cenjen, srebro i zlato po narodu u zemlji, da da Faraonu Nehaonu.

23:36 Dvadeset i pet godina be{e Joakimu kad po-e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Zevuda, k}i Fedajeva, iz Rume.

23:37 A on ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom sasvim kako su ~inili oci njegovi.

GLAVA 24

Za njegovog vremena do |e Navuhodonosor car vavilonski; i Joakim mu bi sluga tri godine; potom odusta i odmetnu se od njega.

24:2 I Gospod posla na nj ~ete haldejske i ~ete sirske i ~ete moavske i ~ete sinova Amonovih; poslala ih na Judu da ga potru, po re-i Gospodnjoj koju govori preko sluga svojih proroka.

24:3 Po zapovesti Gospodnjoj zbi se to Judi da bi ga odbacio od sebe za grehe Manasijine po svemu {to be{e u-inio;

24:4 I za krv pravu koju be{e prolio napuniv{i Jerusalim krvi prave; zato Gospod ne hte oprostiti.

24:5 A ostala dela Joakimova i sve {to je u-inio, nije li zapisano u dnevniku careva Judinih?

24:6 I po-inu Joakim kod otaca svojih; a na njegovo se mesto zacari Joahin.

24:7 A car misirski ne iza |e vi{e iz zemlje svoje, jer car vavilonski uze od reke misirske do reke Efrata sve {to be{e cara misirskog.

24:8 Osamnaest godina be{e Joahinu kad se zacari, i carova tri meseca u Jerusalimu. Materi mu be{e ime Neusta, k}i Elnatanova, iz Jerusalima.

24:9 I on ~inja{e zlo pred Gospodom sasvim kako je ~inio otac njegov.

24:10 U to vreme do |o{e sluge Navuhodonosora, cara vavilonskog na Jerusalim, i grad bi opkoljen.

24:11 Do |e i Navuhodonosor, car vavilonski na grad kad ga sluge njegove opkoli{e.

24:12 Tada Joahin, car Judin iza |e k caru vavilonskom s materom svojom i sa slugama svojim i s knezovima svojim i s dvoranima svojim; a car ga vavilonski zarobi osme godine svog carovanja.

24:13 I odnese sve blago doma Gospodnjeg i blago doma carskog, i polupa sve sudove zlatne, koje be{e na-inio Solomun, car Izrailjev za crkvu Gospodnju, kao {to be{e rekao Gospod.

24:14 I preseli sav Jerusalim, sve knezove i sve junake, deset hiljada robova, i sve drvodelje i sve kova-e, ne osta ni{ta osim siroma{nog naroda po zemlji.

24:15 Odvede i Joahina u Vavilon i mater carevu i `ene careve i dvorane njegove, i glavare zemaljske odvede u ropstvo iz Jerusalima u Vavilon.

24:16 I sve junake na broj sedam hiljada, i drvo-delje i kova-e, hiljadu, sve {to behu za vojsku odvede car vavilonski u Vavilon u ropstvo.

24:17 I postavi carem car vavilonski na mesto Joahinovo Mataniju, strica njegovog, i prede mu ime Sedekija.

24:18 Dvadeset i jedna godina be{e Sedekiji kad po-e carovati, i carova jedanaest godina u Jerusallimu. Materi mu be{e ime Amutala, k}i Jeremijina, iz Livne.

24:19 On ~inja{e {ta je zlo pred Gospodom sasvim kako je ~inio Joakim.

24:20 Jer od gneva Gospodnjeg zbi se to Jerusallimu i Judi, da ih odbaci od sebe. A Sedekija se odmetnu od cara vavilonskog.

GLAVA 25

I tako devete godine njegovog carovanja, desetog meseca desetog dana do |e Navuhodonosor, car vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusallim, i stado{e u logor pod njim, i na~ini{e opkope oko njega.

25:2 I grad bi opkoljen do jedanaeste godine carovanja Sedekijinog.

25:3 I devetog dana meseca ~etvrtog posta velika glad u gradu, te narod zemaljski nema{e hleba.

25:4 Tada grad bi provaljen, a vojnici svi pobe{e no}u na vrata izme |u dva zida uz vrt carev; a Haldejci behu svuda oko grada; i car otide putem k pustinji.

25:5 Ali vojska haldejska potera cara, i stigo{e ga u polju jerihonskom, a sva vojska {to be{e s njim razbe`e se od njega.

25:6 I uhvati{e cara, i odvedo{e ga k caru vavilonskom u Rivlu, i onde mu sudi{e.

25:7 I sinove Sedekijine pokla{e na njegove o~i, pa onda Sedekiji iskopa{e o~i, i svezu{e ga u dva lanca bronzana, i odvedo{e ga u Vavilon.

25:8 A sedmog dana petog meseca godine devetnaeste carovanja Navuhodonosora, cara vavilonskog do |e u Jerusallim Nevuzardan zapovednik stra`arski, sluga cara vavilonskog.

25:9 I popali dom Gospodnji i dom carski i sve domove u Jerusallimu; sve velike ku}e popali ognjem.

25:10 I zidove jerusalimske unaokolo razvali sva vojska haldejska, koja be{e sa zapovednikom stra`arskim.

25:11 A ostatak naroda {to osta u gradu, i prebегe {to prebego{e k caru vavilonskom, i ostali prosti narod odvede Navuzardan, zapovednik stra`arski.

25:12 Samo od siromaha u zemlji ostavi zapovednik stra`arski koji }e biti vinogradari i ratari.

25:13 I stupove bronzane {to behu u domu Gospodnjem, i podno`ja, i more bronzano koje be{e u domu Gospodnjem, izlomi{e Haldejci, i bronzu od njih odneso{e u Vavilon.

25:14 I lonce i lopate i vilju{ke i kadionice i sve sudove bronzane kojima slu`ahu, uze{e,

25:15 I kle{ta i kotli}e, {ta god be{e zlatno i {ta god be{e srebrno, uze zapovednik stra`arski,

25:16 Dva stupa, jedno more i podno`ja, {to na~ini Solomun za dom Gospodnji; ne be{e mere bronzi od svih tih sudova;

25:17 Osamnaest lakata be{e visok jedan stup, i ozgo na njemu be{e oglavlje bronzano, i oglavlje be{e visoko tri lakta, i pletenice i {ipci oko oglavlja, sve od bronze; takav be{e i drugi stup s pletenicom.

25:18 Uze zapovednik stra`arski i Seraju, prvog sve{tenika i Sofoniju drugog sve{tenika, i tri vratara.

25:19 A iz grada uze jednog dvoranina, koji be{e nad vojnicima i pet ljudi koji stajahu pred carem, koji se na |o{e u gradu, i prvog pisara vojniskog, koji popisiva{e narod po zemlji u vojsku, i {ezdeset ljudi iz naroda zemaljskog, koji se na |o{e u gradu.

25:20 Uze ih Nevuzardan, zapovednik stra`arski, i odvede k caru vavilonskom u Rivlu.

25:21 A car ih vavilonski pobi i pogubi u Rivli u zemlji ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje svoje.

25:22 A nad narodom koji osta u zemlji Judinoj, koji ostavi Navuhodonosor car vavilonski, nad njim postavi Godoliju, sina Ahikama, sina Safanovog.

25:23 A kad ~u{e sve vojvode i ljudi njihovi da je car vavilonski postavio Godoliju, do|o{e ka Godoliji u Mispu, na ime: Ismailo sin Netanijin, i Joanan sin Karijajev i Seraja sin Tanumetov iz Netofata, i Jazanija sin Mahatov, oni i ljudi njihovi.

25:24 I Godolija se zakle njima i ljudima njihovim i re~e: Ne bojte se slu`be Haldejima; sedite u zemlji i slu`ite caru vavilonskom, i bi}e vam dobro.

25:25 Ali sedmog meseca do|e Ismailo, sin Netanije sina Elisamovog, roda carskog, i deset ljudi s njim, i ubi{e Godoliju, te pogibe; tako i Judeje i Haldeje koji behu s njim u Mispu.

25:26 Tada se podi`e sav narod, malo i veliko, i vojvode, te otido{e u Misir, jer se poboja{e Haldeja.

25:27 A trideset sedme godine otkako se zarobi Joahin, car Judin, dvanaestog meseca, dvadeset sedmog dana Evil-Merodah car vavilonski iste godine zacariv{i se izvadi iz tamnice Joahina, cara Judinog.

25:28 I lepo govori s njim, i namesti mu presto vi{e prestola drugih careva koji behu kod njega u Vavilonu.

25:29 I promeni mu haljine tamni~ke, i on je|a{e svagda s njim svega veka svog.

25:30 I hrana mu se jednako dava{e od cara svaki dan svega veka njegovog do smrti njegove.